

ଶାଥେ ଗୋଟିଏ ସଭାର ଅଧିବେଶନ କରାଯାଇ ଉକ୍ତ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ-
ବଳୀ ଯଥା ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ସର୍କାରଙ୍କ ଶ୍ରୀଛମୁକୁ ତଥା ଉତ୍କଳର ସମ୍ବାଦ
ପତ୍ରିକାକୁ ପଠା ଯାଇଥିଲା । ସେହି ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶର ସ୍ମୃତି-ଚିହ୍ନାଥେ
ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଶ୍ରୀଛମୁକୁ କରକମଳରେ ଅର୍ପଣ କରୁଛି ମାତ୍ର । ଆମ୍ଭେ
ଜାଣୁ ଏହା ଛମୁକୁ ପକ୍ଷେ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପହାର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଉଦାରଗୁଣ
ଛମୁକୁ ଠାରେ ଅଭବ ନଥିବା ଜାଣିପାରି ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା
ପ୍ରତି ସାହସୀ ହୋଇଅଛୁ । ଛମୁକୁ ସେହି ଉଦାରତା ଦ୍ଵାରା ଏହା ସାତରେ
ଗ୍ରହଣ କଲେ ଆମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ ମନେ କରିବୁ ।

ସବୁ ଶେଷରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହିପରି, ଛମୁକୁ ସୁଖୀର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଲଭି କରି
ରାଜସିଂହାସନ ମଣ୍ଡଳ ପୁରଃସର ପୁତ୍ର ପ୍ରତିମ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର୍ୟକୁ ସୁଖରେ ଫାଳନ
କରୁଥାନ୍ତୁ, ଏହାହିଁ ଆମ୍ଭର କାମନା ।

ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କମିଟି
ବଡ଼ଖେମୁଣ୍ଡି
୧୭-୭-୩୧

}

ବିନୟାବନତ
ଶ୍ରୀ ରାମସେନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟର

ପ୍ରକାଶକର ନିବେଦନ

—o—o—o—

ପ୍ରିୟ ପାଠକ ପଠିକା ଦୁଇ !

ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟହୀନ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପତ୍ତି । ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟସ୍ଥାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଧନ-
କାବେର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅପଣାର ଜୀବନକୁ ଅସାର ମଣିଥାଏ । ଅତି
କାଳି ମଫସଲଦିରେ ଚକ୍ରସ୍ଥାର କୌଣସି ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ ନଥିବାରୁ
ବିଶେଷତଃ ଉତ୍ତମୁକ୍ତ ଚକ୍ରସ୍ଥର ଅଭାବ ଥିବା ହେତୁ ମଫସଲବାସୀ
ଯେଉଁ ଦାରୁଣ ଜେଣାନୁଭବ କରୁଥାନ୍ତି, ତାହା ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ନିବେଦନ
ପତ୍ରରେ ଲେଖିବା ସହଜସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏହି “ପ୍ରୀୟସ୍ତ ପେଟିକା”ରେ ସାଧାରଣ ନାଡ଼ୀ ଲକ୍ଷଣ, ରୋଗ
ଅରମ୍ଭ ମାତ୍ର ତା’ର ଉପଶମର ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ଅର୍ଥାତ୍ ପାଚନ ପ୍ରଣାଳୀ
ମାତ୍ର ସନ୍ଧିବେଶିତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବ ସାଧା-
ରଣଙ୍କ ଉପକାର ହେବା ଜାଣି ପାରିଲେ ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂସ୍କରଣର କଲେବର
ଦୃଢ଼ି କରି ସେଥିରେ ବିବିଧ ପ୍ରକାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ଫଳ-ପ୍ରଦ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରକାଶ କରୁଁ ।

ଉପସହାରରେ * ୭-୧୯୩୧ ରେ ବାରୁ ନିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ-
ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା “ପଲ୍ଲୀକାର୍ଷୀ” ପତ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରବନ୍ଧଟି ପ୍ରକାଶ କରି
ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଁ ।

“ଅଭାବର ଅଭିଯୋଗ”

ପଲ୍ଲୀକାର୍ଷୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥା, ଶିକ୍ଷା, ସତ୍ୟତା; ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷ-
ୟକୁ ନେଇ କମଳାକାରରେ ଇତିପୂର୍ବେ “ଗଡ଼ଜାତ ବାସିନୀ”ରେ
ଲେଖନୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାହା ସମ୍ବେଦନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଯେଉଁ ପ୍ରବନ୍ଧରୂପେ ପ୍ରକାଶ
ଥିଲେ ତାହା ଦେଶର କିଛି ନା କିଛି ଉପକାର ହୋଇଥିବାର

ଆଶା କରେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସୁବିଧା ମଧ୍ୟରେ ପଲ୍ଲିବାସୀଙ୍କ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରଧାନ । ସେଥିପ୍ରତି ଆଲୋଚନା କରିବା ଦେଶବାସୀଙ୍କ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହୃଦ ଜଣାଉ ଅଛି ଯେ, ସେଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଧୂଳିରେ ମୁଁ ବଡ଼ଖେମୁଣ୍ଡି ରାଜ୍ୟାନ୍ତର୍ଗତ ଖମାବିଗାଁ ନାମକ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥିଲି । ସେଠାର ଓ ଆଖ ପାଖ ଗ୍ରାମର ଲୋକଗୁଡ଼ିକ ଜୁରରେ ଗଡ଼ୁଥିଲେ; ଚିକିତ୍ସାର ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଦୂରେ ଥାଉ, ଶୁଣି, ପିପିଲୀ, ମରିଚ ବାଟ ଦେବା ପାଇଁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ବୈଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ କେହି ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଅବସ୍ଥା ଉଣା ଅଧିକରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମକୁ ଯେ ଆକ୍ରମଣ କରିଛି, ଏଥିରେ ଅଗୁମାନ୍ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏହାର ଆଶୁ ପ୍ରତିକାର ଶୀଘ୍ର ହେବା ଦରକାର ।

ବଡ଼ଖେମୁଣ୍ଡିର ବାବୁ ରାମସେନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ‘ପ୍ରାୟଶଃ ଯେଟିକା’ ଶୀର୍ଷକ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକଟି ଲେଖିଛନ୍ତି, ତାହା ଅତି ଶୀଘ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁଙ୍କ କୁଞ୍ଜର ଦ୍ବିତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ବରୂପ ଦେଖା ଦେବା ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ବାରା ପଲ୍ଲିବାସୀଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭାବନା । ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅଧିକ ଲେଖିବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର । ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ପରେ ମୋର ଅଭିମତର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଜଣାଯିବ ।

ଦିଗପଞ୍ଚଶ୍ରୀ

୧୫-୭-୧୯୩୧

}

ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ମାନେଜର, ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କମିଟି

ଅର୍ଥମ ଛାଡ଼ିବା ଉପାୟ

ଦୁଇଟି ଉପାୟ ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥମ ଛାଡ଼ିଯାଇ ଥାଏ—

ତାହା ଏହି—

ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଲୋକଟା ଯେତେ ଅର୍ଥମ ଦୈନିକ ଖାଇଥାଏ, କୋଡ଼ିଏ ଦିନର ମୋଟ କରି ଉକ୍ତ ଅର୍ଥମ ଗୋଟିଏ ଶିଶିରେ ରଖି ସେଥିରେ ଅର୍ଥମ ଅନୁ ପାତରେ ଜଳ (କୋଡ଼ିଏ ପା ଲମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ ଡୋଳା ଅଥବା ଡୋଳା ଇତ୍ୟାଦି) ମିଶାଇ ରଖିବ । ପ୍ରତିଦିନ ସେଥିରୁ (ଶିଶିସ୍ଥ ଜଳକୁ କୋଡ଼ିଏ ଦିନରେ ଭୁଗ କରି) ଯେଉଁ ପରିମାଣ ଜଳ ପାନ କରିବ ସେହି ପରିମାଣ ନିର୍ମଳ ଜଳ ପୁଣି ଶିଶିସ୍ଥ ଜଳରେ ମିଶାଇ ଶିଶି ମୁଣ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବ । ଏହିପରି କୋଡ଼ିଏ ଦିନ ସେବନ କଲେ ଅର୍ଥମ ଅଭ୍ୟାସ ଛାଡ଼ିଯାଇ ଥାଏ ।

ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୋପଚିନି କିଛି ଆଣି ତାକୁ ଛେଳ ଦୁଧରେ ସିଝାଇ ସେହି ତୋପଚିନିକୁ ଛେଚି ଗୁଣ୍ଡ କରି ରଖିବ । ପ୍ରତିଦିନ ଗୁ ବା କାଫି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ପରି କରି ଚିନି, ଶୀର ସହଚ ଏହି ତୋପଚିନିଗୁଣ୍ଡ-ସିଝା ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଧନ୍ୟବାଦ--- ଏହି ପୃବୋକ୍ତ ଉପାୟ ଦୁଇଟି ଅନୁମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷୟ କରିରାଜ ଶ୍ରୀମାନ ଚୈତନ୍ୟ ପାଠୀ ମହାଶୟ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା କାରଣ ଦେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ ।

ପ୍ରକାଶକ

ପାୟୁଷ-ପେଟିକା

ରୋଗ ପରୀକ୍ଷା—ଯାହାର ଯେଉଁ ନାମ, ସେହି ନାମାନୁସାରେ ନି ଡାକିଲେ ସେ ଯେପରି ଶୁଣେ ନାହିଁ ଓ ଉତ୍ତର ଦିଏ ନାହିଁ, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ରୋଗ ପରୀକ୍ଷା କରି ଉକ୍ତ ରୋଗର ପାତନ ବା ଔଷଧର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରା ନଗଲେ ଫଳ ବିଷମୟ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ରାମକୁ ଗୋବିନ୍ଦ ବୋଲି ଡାକିଲେ ସେ ଯେପରି ଶୁଣେ ନାହିଁ, ବରଂ ଚିଡ଼ିଥାଏ ସେହିପରି ବାତଜ୍ୱରାକାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପିତ୍ତଜ୍ୱରର ପାତନ ବା ଔଷଧ ଦେଲେ ତଦ୍‌ବାସ୍ତବ ରୋଗୀର ଅନିଷ୍ଟ ଛଡ଼ା ଇଷ୍ଟ ସାଧନ କେବେହେଁ ହୋଇ ନଥାଏ । ଅତଏବ ସବୁପ୍ରଥମେ ରୋଗ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ।

ରୋଗ ପରୀକ୍ଷାର ତିନି ଗୋଟି ଉପାୟ ଅଛି । ୧ ଶାୟ ଯାହା କହୁଛି, ୨ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣା ସବୁ ଦେଖିବ, ୩ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ରୋଗୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାର ଲକ୍ଷଣମାନ ଦେଖି, ଶାୟର ଉପଦେଶ ସହଜ ସେସବୁ ମିଳାଇବାକୁ ହେବ । ତାପରେ ତାଠାରୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବୁଝି ରୋଗୋପଶମର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ ।

ନାଡ଼ୀ ପରୀକ୍ଷା—ପୁରୁଷର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ବାମ; ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନାଡ଼ୀ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ ଶାୟ କହୁଛି ।

ହସ୍ତର ମଣିବଳ ସ୍ଥାନରେ ବୁଝାଙ୍କୁଳର (ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ) ମୂଳ ଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ଗଣ୍ଠି ଅଛି । ତାର ତଳଦେଶରେ ଅଙ୍ଗୁଳ ସ୍ପର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ନାଡ଼ୀ ପରୀକ୍ଷା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ ରୋଗର ନାଟିକା ଉପରେ ତିନି ଅଙ୍ଗୁଳ ଅର୍ଥାତ୍ ତକ୍କମ, ମଧ୍ୟମା, ଅନାମିକା ଏପରି ପକାଇ ଟିପି ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ତକ୍କମ ଅଙ୍ଗୁଳର ମାତରେ ନାଡ଼ୀର ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ସ୍ପନ୍ଦନ

ହେବ, ତଦ୍ବାସ ବାୟୁର, ଦ୍ବିତୀୟ ସ୍ବୟନ ଦ୍ବାସ ପିତ୍ତର, ତୃତୀୟ ସ୍ବୟନ ଦ୍ବାସ କଫର ଗତଭେଦ ପ୍ରଭୃତି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ଅଭିନବ-ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି କହନ୍ତି ଯେ,--ତତ୍କାଳର ମାତରେ ଯେଉଁ ସ୍ବୟନ ହୁଏ, ତଦ୍ବାସ ପିତ୍ତ, ମଧ୍ୟମାର ନିମ୍ନବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ବୟନ ଦ୍ବାସ ବାତ ଏବଂ ଅନାମିକାର ନିମ୍ନବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ବୟନ ଦ୍ବାସ କଫ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ହେବ, ମାତ୍ର ଏହା ଗ୍ରାସ ପ୍ରଚଳିତ ନୁହେଁ ବା ସର୍ବବାସ-ସମ୍ବିତ ନୁହେଁ ।

ନ ଡ଼ା ପୁରୁଷର ନିଷିଦ୍ଧ ସମୟ--ତୈଳ ମର୍ଦ୍ଦନ ପରେ, ଭେଜନ ଶେଷରେ, ସୁଧା ବା ତୃପାର୍ତ୍ତ ସମୟରେ, ଅଗ୍ନି ବା ରୌଦ୍ର ତାପରେ ସନ୍ତପ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ, ବେଶି ପରଶ୍ରମ କଲା ପରେ ଏସବୁ ସମୟରେ ନିଷିଦ୍ଧା କାରଣ ନାଡ଼ୀର ଗତି ଏହି ସକଳ ସମୟରେ ବିକୃତ ହୋଇ ଉଠିଥାଏ ।

ଦୋଷ ତ୍ରୟରେ ଭେଦରେ ନାଡ଼ୀର ଗତି ଯଥା--ଅସୁକ୍ଷ୍ମା-ବିହ୍ୱାରେ ବାୟୁର ଆଧିକ୍ୟରେ ବନ୍ଧ, ପିତ୍ତର ଆଧିକ୍ୟରେ ତଞ୍ଚିଲ, କଫା-ଧିକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ନାଡ଼ୀ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ । ସଲିପାତରେ କେତେବେଳେ ଧୀର, କେତେବେଳେ ତଞ୍ଚିଲ, କେତେବେଳେ ରହୁ ରହୁ--ସମାନ ଭାବରେ ଗତି କରେ । ଯେଉଁମାନେ ଚକିତ୍ରା ଶାସ୍ତ୍ର ଭଲ ଭାବରେ ଆୟୁର୍ବିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଭୃତି ଧୃଷ୍ଟତାର ପରିଚୟ ମାତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ପ୍ରଣୟନ ବା ସଂଗ୍ରହ ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହୀତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ଏତଦ୍ବାସ କିଛି ନା କିଛି ଉପକାର ହେଲେ ଶ୍ରମ ସାର୍ଥକ ଜ୍ଞାନ କରିବୁଁ ।

ପାତନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଣାଳୀ--ପାତନରେ ପେତୋଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିବ, ସେହିସବୁ ସମାନ ଭାବରେ ନେଇ ଏକତ୍ର କଲେ ସମୁଦାୟର ଓଜନ

ଯେପରି ଦୁଇ ତୋଳା ହେବ । ଦୁଇଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ ତୋଳା ହସାବରେ ନେବାକୁ ହେବ, ଗୁରୁତ୍ୱେଷ ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା, ଅଠଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସିଞ୍ଚିକ ଓଜନ ନେବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି ଯେତେ ପଦ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମୁଦାୟର ଓଜନ ଯେପରି ଦୁଇ ତୋଳା ମାତ୍ର ହେବ ତତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦେଶ, କାଳ, ପାତ୍ର ଭେଦରେ ଉଣା ଅଧିକ ହେବା ବିଧେୟ । ଏସବୁ ପଦାର୍ଥ ଭଲ ଭାବରେ କୁଟି ଅର୍ଦ୍ଧ ସେର ଜଳରେ ସିଞ୍ଚି କରି ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପରିମାଣ ଜଳ ଥିବା ସମୟରେ ଓହ୍ଲାଇ, ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣି ପାନ କରିବାକୁ ହେବ । ପାଚନରେ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରି ପିଇ-ବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରକ୍ଷେପ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳାରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷେପ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲେ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା, ଦୁଇଟି ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସିଞ୍ଚିକ ଓଜନ, ଗୁରୁତ୍ୱେଷ ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ଦୁଇଅଣା ଓଜନ ଏପରି ନେବାକୁ ହେବ । ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଚନ ଭଲ ବାସି ପାଚନ ପିଇବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ପାରିଭାଷିକ ସଂଜ୍ଞା—

ଦୋଷ--ବାୟୁ, ପିତ୍ତ ଓ କଫ ଏହି ତିନି ଗୋଟି ଶାରୀରିକ ଦୋଷ । କି ଦୋଷ ଶକ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବ, ସେଠାରେ ବାୟୁ, ପିତ୍ତ ଓ କଫ (ଶ୍ଳେଷ୍ମା) ଏହି ତିନୋଟି ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

ମଳ--ମଳ, ମୂତ୍ର, ଘର୍ମ, କ୍ଳେଦ, ସିଂଦାଣି ପ୍ରଭୃତିକୁ ମଳ କୁହାଯାଏ ।

କୋଷ୍ଠ--ପ୍ରସୂଣୀ ନାଡ଼ୀ, ପାକାଶୟ, ମୂତ୍ରାଶୟ, ରକ୍ତାଶୟ, ଯକୃତ ଓ ପ୍ଳିହା, ହୃଦୟ, ଫୁସ୍, ଫୁସ୍ ଓ ଗୁରୁ୍ୟ ନାଡ଼ୀ, ଏସବୁକୁ କୋଷ୍ଠ କୁହାଯାଏ ।

ହେବ, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ବାୟୁର, ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତମ୍ଭର ଦ୍ୱାରା ପିତ୍ତର, ତୃତୀୟ ସ୍ତମ୍ଭର ଦ୍ୱାରା କଫର ଗତଭେଦ ପ୍ରଭୃତି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ଅଭିନବ-ଚିନ୍ତାମଣି କହନ୍ତି ଯେ,--ତର୍କାଗର ନାଚରେ ଯେଉଁ ସ୍ତମ୍ଭର ଦ୍ୱାଦଶ, ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ପିତ୍ତ, ମଧ୍ୟମାର ନିମ୍ନବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ତମ୍ଭର ଦ୍ୱାରା ବାତ ଏବଂ ଅନାମିକାର ନିମ୍ନବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ତମ୍ଭର ଦ୍ୱାରା କଫ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ହେବ, ମାତ୍ର ଏହା ସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରଚଳିତ ନୁହେଁ ବା ସର୍ବବାଦ୍ୟ-ସମ୍ମତ ନୁହେଁ ।

ନାଡ଼ୀ ପୁରୁଷାର ନିଷିଦ୍ଧ ସମୟ--ତୈଳ ମର୍ଦ୍ଦନ ପରେ, ଭେଜନ ଶେଷରେ, ସୁଧା ବା ତୃଷାର୍ତ୍ତ ସମୟରେ, ଅଗ୍ନି ବା ରୌଦ୍ର ତାପରେ ସନ୍ତପ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ, ବେଶି ପରଶ୍ରମ କଲା ପରେ ଏସବୁ ସମୟରେ ନିଷିଦ୍ଧା ନାରଣ ନାଡ଼ୀର ଗତି ଏହି ସକଳ ସମୟରେ ବିକୃତ ହୋଇ ଉଠିଥାଏ ।

ଦୋଷ ତ୍ରୟୋପ ଭେଦରେ ନାଡ଼ୀର ଗତି ଯଥା--ଅସୁହା-ବିଛାରେ ବାୟୁର ଅଧିକ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁ, ପିତ୍ତର ଅଧିକ୍ୟରେ ତଥଳ, କଫା-ଧିକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ନାଡ଼ୀ ସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ନିପାତରେ କେତେବେଳେ ଧୀର, କେତେବେଳେ ତଥଳ, କେତେବେଳେ ରହୁ ରହୁ--ସମାନ ଭାବରେ ଗତି କରେ । ଯେଉଁମାନେ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର ଭଲ ଭାବରେ ଆୟତ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକୃତ ଧୃଷ୍ଟତାର ପରିଚୟ ମାତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ପ୍ରଣୟନ ବା ସଂଗ୍ରହ ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ଏତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା କିଛି ନା କିଛି ଉପକାର ହେଲେ ଶ୍ରମ ସାର୍ଥକ ଜ୍ଞାନ କରିବୁଁ ।

ପାଚନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଣାଳୀ--ପାଚନରେ ଯେତୋଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିବ, ସେସବୁ ସମାନ ଭାବରେ ନେଇ ଏକତ୍ର କଲେ ସମୁଦାୟର ଓଜନ

ଯେପରି ଦୁଇ ତୋଳା ହେବ । ଦୁଇଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ ତୋଳା ହସାବରେ ନେବାକୁ ହେବ, ଗୁଣ୍ଠେଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା, ଅଠଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସିଞ୍ଚି ଓଜନ ନେବାକୁ ହେବ । ଏହୁପରି ଯେତେ ପଦ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମୁଦାୟର ଓଜନ ଯେପରି ଦୁଇ ତୋଳା ମାତ୍ର ହେବ ତତ୍ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦେଶ, କାଳ, ପାତ୍ର ଭେଦରେ ଉଣା ଅଧିକ ହେବା ବିଧେୟ । ଏସବୁ ପଦାର୍ଥ ଭଲ ଭାବରେ କୁଟି ଅର୍ଦ୍ଧ ସେର ଜଳରେ ସିଞ୍ଚି କରି ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପରିମାଣ ଜଳ ଥିବା ସମୟରେ ଓହ୍ଲାଇ, ଭଲ ଭାବରେ ଛଣି ପାନ କରିବାକୁ ହେବ । ପାଚନରେ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରି ପିଇ-ବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରକ୍ଷେପ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳାରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷେପ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲେ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା, ଦୁଇଟି ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସିଞ୍ଚି ଓଜନ, ଗୁଣ୍ଠେଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିଲେ ଦୁଇଅଣା ଓଜନ ଏପରି ନେବାକୁ ହେବ । ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଚନ ଭଲ ବାସି ପାଚନ ପିଇବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ପାରିଭାଷିକ ସଂଜ୍ଞା—

ଦୋଷ--ବାୟୁ, ପିତ୍ତ ଓ କଫ ଏହି ତିନି ଗୋଟି ଶାରୀରିକ ଦୋଷ । କ୍ରିଦୋଷ ଶକ୍ତ ଯେଉଁଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବ, ସେଠାରେ ବାୟୁ, ପିତ୍ତ ଓ କଫ (ଶ୍ଳେଷ୍ମା) ଏହି ତିନୋଟି ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

ମଳ--ମଳ, ମୂତ୍ର, ଘର୍ମ, କ୍ଳେଦ, ସିଂଦାଣି ପ୍ରଭୃତିକୁ ମଳ କୁହାଯାଏ ।

କୋଷ୍ଠ--ପ୍ରସ୍ତଣୀ ନାଡ଼ୀ, ପାକାଶୟ, ମୂତ୍ରାଶୟ, ରକ୍ତାଶୟ, ଯକୃତ ଓ ପ୍ଳିହା, ହୃଦୟ, ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ ଓ ଗୁହ୍ୟ ନାଡ଼ୀ, ଏସବୁକୁ କୋଷ୍ଠ କୁହାଯାଏ ।

ପଥୀବାୟୁ--ପ୍ରାଣ, ଅପାନ, ସମାନ, ଉଦାନ ଓ ବ୍ୟାନ ଏହି ପାଞ୍ଚଟିକୁ ପଞ୍ଚବାୟୁ କହାଯାଏ ।

ତ୍ରିଫଳା--ହରିଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା, ଅଳି ।

ତ୍ରିକଟୁ--ଶୁଣ୍ଠି, ପିପ୍ପଳୀ, ମରଚ ।

ତ୍ରିମଦ- ବଡ଼ଙ୍ଗ, ମୁଥା ଓ ଚିତାମୂଳ ।

ତ୍ରିଜାତ--ଦାରୁଚିନି, ବଡ଼ ଅଳାଇଚ, ତେଜପତ୍ର, ତ୍ରିଜାତ ସହିତ ନାଗକେଶର ମିଳିତ ହେଲେ ତାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱଜାତ କହାଯାଏ ।

ପଥୀକୋଳ--- ପିପ୍ପଳୀ, ପିପ୍ପଳାମୂଳ, ଗୁଳ୍ମକାଠ, ଚିତାମୂଳ, ଶୁଣ୍ଠି ଏ ସମସ୍ତକୁ ପଞ୍ଚକୋଳ କହାଯାଏ ।

ପଥୀଗବ୍ୟ--ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ଗୋ-ମନ୍ତ୍ର ଓ ଗୋମୟ ଏ ପାଞ୍ଚଟିକୁ ପଞ୍ଚଗବ୍ୟ କହାଯାଏ ।

ପଥୀପିତ୍ତ-- ବରହ, ଛଗ, ମସ୍ତକ, ରେସ୍ତା ମାଛ ଓ ମୟୂର ଏ ପାଞ୍ଚଟି ଜୀବର ପିତ୍ତକୁ ପଞ୍ଚପିତ୍ତ କହାଯାଏ ।

ପଥୀ ଲବଣ--- ସୈନ୍ଧବ, ସଚଳ, ବଟ, ସମୁଦ୍ର, ଉର୍ଭିଦ ଏ ସବୁ ପଞ୍ଚ ଲବଣ କହାଯାଏ । ଏ ସବୁରୁ କୌଣସି ଏକ ଅଭାବରେ ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ସ୍ୱଳ୍ପ ପଥୀମୂଳ--ଶାଳପତ୍ତ, ବୃଷ୍ପତ୍ତ, ବୃହତୀ, କଣ୍ଟକାରୀ (ଭେଜି) ଓ ଗୋସୁର ଏ ସବୁକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ପଥୀମୂଳ କହାଯାଏ ।

ବୃହତ୍ ପଥୀମୂଳ-- ବେଲ, ଫଣଫଣା, ଗନ୍ଧାରୀ, ପାଟଳୀ ଓ ଅଗ୍ନିବଥୁ ଏହି ପାଞ୍ଚଟିକୁ ବୃହତ୍ ପଥୀମୂଳ କହାଯାଏ ।

ଦଶମୂଳ---ଉପରେକ୍ତ ସ୍ବଳ୍ପ ପଞ୍ଚମୂଳ ଓ ବୃହତ୍ ପଞ୍ଚମୂଳ ଏକତ୍ର
ମିଶାଇଲେ, ତାହାକୁ ଦଶମୂଳ କହାଯାଏ ।

ଦଶମୂଳ-- ବେଲ, ଫଣଫଣା, ଗନ୍ଧାର୍ବ, ପାଟଳୀ, ଅଗ୍ନିବଥୁ କୃଷ୍ଣ-
ପଣ୍ଡି, ଶାଳପତ୍ର, ଗୋଶର, ଅକରନ୍ତି ଓ ଭେଜ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶାଙ୍ଗ ପାତନ-- ଦଶମୂଳ, ତୁଳସୀ, ଚରାକତା, (ଦଶ-
ମୂଳ, ଶୁଣ୍ଠି, ଚରାକତା, ଗୁଡୁଚି, ମୁଥା)

ମୂଳ ପରୀକ୍ଷା-- ବାତ ପ୍ରକୋପାବସ୍ଥାରେ, ମୂଳସ୍ଥ ତୈଳ ବନ୍ଦୁ
(ମୂଳରେ ତୈଳ ବନ୍ଦୁ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ) ବୁଦ୍ ବୁଦ୍ ଅକାର ଧାରଣ
କରେ, କଫ ପ୍ରକୋପରେ ତୈଳ ବନ୍ଦୁ ସେହୁପରି ରହେ । ପିତ୍ତ ପ୍ରକୋ-
ପରେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ, ସ୍ବଳ୍ପ ପାତାବସ୍ଥାରେ ତୈଳ ମୂଳରେ
ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ବନ୍ଦୁଟି ସେହୁପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜମିମୁଣ୍ଡାମୀ ହୁଏ ।

ପରିମାଣ ବିଧି

୬ ସ୍ବର୍ଷପରେ ୧କ ଯବ, ୩ ଯବ ବା ୪ ଧାନରେ ୧ ରତି । ୬
ରତିରେ ୧ ଅଣା । ୧୨ ରତି ବା ୩ ଅଣାରେ ୧ ମସା । ୪ ମସାରେ
୧ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା । ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳାରେ ଏକ କୋଳ ବା ତୋଳା, ୨
କୋଳ ବା ତୋଳାରେ ୧ କର୍ଷ । ୨ କର୍ଷରେ ୧ ଶୁକ୍ଳ ବା ଅର୍ଦ୍ଧ ପଲ
(୪ ତୋଳା), ୨ ଶୁକ୍ଳ ବା ୮ ତୋଳାରେ ୧ ପଲ । ୨ ପଲରେ
୧ ପ୍ରଶୁତି । ୨ ପ୍ରଶୁତିରେ ୧ ଅଞ୍ଜଳି ବା କୁଡ଼ିବ । ୨ କୁଡ଼ିବରେ ୧
ସେର । ୨ ସେରରେ ୧ ପ୍ରସ୍ତ । ୪ ପ୍ରସ୍ତରେ ୧ ଆଞ୍ଜଳି । ୪ ଆଞ୍ଜଳିରେ ୧
ଦ୍ରୋଣ । ୨ ଦ୍ରୋଣରେ ୧ କୁଡ଼ି । ୧୦୦ ପଲରେ ୧ ତୋଳା (12 1/୨

ସେର) ମହଶବ ୪୦ ସେର, ସେରକ ୧୭ ଛଟାକି, ଛଟାକିକ ୫ ଡୋଲା,
୭ ଛଟାକିରେ ୧ ପା, ୪ ପାରେ ୧ ସେର ।

ବ୍ୟାଧିର-ପ୍ରକାର-ଭେଦ--ବ୍ୟାଧି ଦୁଇ ପ୍ରକାର, ଶାରୀରିକ ଓ
ମାନସିକ । ଜ୍ୱର, ଉଦରମୟ, ପ୍ରମେହ ଇତ୍ୟାଦି ଶାରୀରିକ; ଉନ୍ମାଦ
ଅପସ୍ମାର୍ଯ୍ୟ ମାନସିକ ବ୍ୟାଧି ।

ବ୍ୟାଧିର କାରଣ-- ବାୟୁ, ପିତ୍ତ ଓ କଫ ଏହି ତିନୋଟିର
ସମଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ପ୍ରଭାବରେ ଦେହୀର ଦେହ ରକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ଯେତେ-
ବେଳେ ଏହି ତିନୋଟି ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ କୁପିତ ହୁଏ, ତେତେ-
ବେଳେ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ରୋଗ ଜନ୍ମେ । ଏହି ତିନୋଟିର ସାମ୍ୟାବସ୍ଥା
ହେଉଛି ସୁଖର ନିଦାନ ।

ଆୟୁର୍ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଥିତ ଅଛି, ବ୍ୟାଧି ମଧ୍ୟରେ ବା ସମସ୍ତ
ରୋଗର ରକ୍ଷା ହେଉଛି ଜ୍ୱର । ବାସ୍ତବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଜ୍ୱର ପରି
କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ବ୍ୟାଧି କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଜ୍ୱର ହେବା ମାତ୍ରେ ଔଷଧ
ସେବନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ । ସବୁ ପ୍ରଥମେ ଲଙ୍ଘନ (ଉପବାସ)
ଜ୍ୱର ରୋଗୀ ପକ୍ଷେ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ । ଅନନ୍ତର ପାଚନ ସେବନ କରି-
ବାକୁ ହେବ । ନିବ ଜ୍ୱରରେ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଲଙ୍ଘନ
ବା ଉପବାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ-ରସ ପରିପାକ ହୋଇ ଶରୀର ଲଘୁ ହୁଏ ଓ
ପାଚନ ବା ଔଷଧ କ୍ରିୟାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ; ଅତଏବ ଲଙ୍ଘନ ସବୁ
ପ୍ରଥମେ କରିବା ଦ୍ୱାରା ରୋଗୀର କି ହୃତସାଧନ ହୋଇଥାଏ, ତାହା
ସହଜେ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି । ଜ୍ୱରବସ୍ଥାରେ ପେଟକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରି ଏଣୁ ଡେଇ
ଚାଲାଇ ଖାଇବ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କ୍ଷୁଧା ହେଲେ ସାଗୁ, ବାଲି ଇତ୍ୟାଦି
ଅର୍ଥାତ୍ ଲଘୁପାକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ହେବ ।

ଜରାଧକାର

ଜୁର ରୋଗ ଅଠ ପ୍ରକାର, ଯଥା— ବାତଜ, ପିତ୍ତଜ, ଶ୍ଳେଷ୍ମଜ, ବାତପିତ୍ତଜ, ବାତଶ୍ଳେଷ୍ମଜ, ପିତ୍ତଶ୍ଳେଷ୍ମଜ, ସନ୍ନିପାତଜ ଓ ଆଗନ୍ତୁଜ । ନିୟମିତ ଭାବରେ ଆହାର ବ୍ୟବହାର ନକଲେ ଶରୀରସ୍ଥ ବାତାଦି ଦୋଷ ପ୍ରକୃପିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଖାଲରେ ନରହୁ ଆମାଶୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଆମରସକୁ ଦୂଷିତ ଓ କୋଷ୍ଠାଗ୍ନିକୁ ବାହାରକୁ ଟାଣି ଆଣି ଜୁରର ସୃଷ୍ଟି କରଥାନ୍ତି । ଅଗ୍ନି ଶରୀରର ବାହାରକୁ ଆସେ ବୋଲି ଜୁର ସମୟରେ ଶରୀରର ଚର୍ମ ଉଷ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୋଷ ଭେଦରେ ଜୁରର ଲକ୍ଷଣ— କମ୍ପ, ଓଷ୍ଠ କଣ୍ଠ ଶୁଖିବା, ଅନିଦ୍ରା, ସବାଙ୍ଗ ପୁଣି ମୁଣ୍ଡ ଓ ବୁକରେ ଅଧିକ ବେଦନା, ଶୂଳ ରୋଗ ପରି ପେଟ ବଥାଇବା, ହାଲ ମାରିବା; ଏସବୁ ହେଉଛି ବାତ ଜୁରର ଲକ୍ଷଣ । ବାନ୍ତି, ଅଳ୍ପ ନିଦ୍ରା, ତରଳ ମଳ ଭେଦ, ଗଳା, ଓଷ୍ଠ, ନାସିକା ଓ ମୁଖରେ ଶିତ ହେବା, ମୁଚ୍ଛା, ଦାହ, ପିପାସା, ମଳ ମୃଦୁ ଓ ଚର୍ମ ହଳଦିଆ ବର୍ଣ୍ଣ ହେବା, ଘର୍ମ, ପ୍ରଳାପ, ମୁଖ ତନ୍ତ୍ର ବୋଧ, ଶରୀର ଅସ୍ଥିର, ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ପିତ୍ତ ଜୁରର । ଅଳ୍ପ ବେଗ, ଆଲସ୍ୟ, ଅଳ୍ପରେ ଅରୁଚି; ଶୀତାନୁଭବ, ଶରୀର ଭାର ବୋଧ, ଶରୀରସ୍ଥ ଲେମ୍ବୁଡ଼ିକ ଟାଙ୍କୁରିବା, ମୁଖ ଓ ନାସିକାରୁ ରକ୍ତ ସ୍ରାବ, କାଶ, ଅତି ନିଦ୍ରା ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ କଫ ଜୁରର ।

ବାତ-ପିତ୍ତ ଜୁରରେ ଭୃଷ୍ଟା, ମୁଚ୍ଛା, ଦାହ, ଦେହ ବୁଲାଇ ହେବା, ନିଦ୍ରା ନହେବା, ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟଥା, ଗଳା ଓ ମୁଖ ଶୁଖିବା, ବାନ୍ତି, ରୋମାଞ୍ଚ, ଅରୁଚି, ଅଳ୍ପକାର ଦେଖାଯିବା, ସନ୍ନିପାତ ହାତରେ ବେଦନା ଓ ହାଲ ଭାବ, ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । ବାତ-ଶ୍ଳେଷ୍ମ ଜୁରରେ— ଅତି ନିଦ୍ରା, ସନ୍ନିପାତ ବେଦନା, ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା, ନାସିକା ଓ ମୁଖରୁ ଜଳସ୍ରାବ,

କାଶ, ଘମ୍ପ, ଜୁରର ବେଗ ବେଶି ଖସି ବା ବେଶି ମୁହଁ ନହେବା, ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । ପିତ୍ତ-ଶ୍ଳେଷ୍ମ ଜୁରରେ ମୁଖ ଶ୍ଳେଷ୍ମା ଦ୍ଵାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ଓ ଚକ୍ର ବୋଧ, ତନ୍ତ୍ରା, ମୂର୍ଚ୍ଛା, କାଶ, ଅରୁଚି, ତୃଷ୍ଣା, କେବେ କେବେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, କେବେ କେବେ ଶୀତ ବୋଧ ହେବା ଏ ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।

ସନ୍ଧିପାତ ଜୁରର ଲକ୍ଷଣ—କେବେ କେବେ ଦାହ, କେବେ ବା ଶୀତ ବୋଧହୁଏ । ହାଡ଼ର ସକ୍ଷି ସ୍ଥାନ ଓ ମସ୍ତକରେ ବେଦନା, ଚର୍ମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ, ତନ୍ତ୍ରା, ମୂର୍ଚ୍ଛା, ପ୍ରଳାପ, କାଶ, ଶ୍ଵାସ, ଅରୁଚି, ଭ୍ରମ, ଜହ୍ନା ଗୋ ଜହ୍ନା ପରି ଶବ୍ଦରଥ, ଅଙ୍ଗ ସବୁ ଶିଥିଳ ବୋଧହୁଏ, ମୁଖରୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ରକ୍ତ ବା ପିତ୍ତ କଫ ସହିତ ବାହାରେ । ତୃଷ୍ଣା, ଅନିଦ୍ରା, ବୁକରେ ବେଦନା, ଅନେକ କ୍ଷଣ ଛୁଟି ଛୁଟି ମଳ, ମୂତ୍ର, ଘର୍ମାଦିର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ନିର୍ଗମ, ଶଳା ମଧ୍ୟରେ ସବୁବେଳେ ଘଡ଼ର ଘଡ଼ର ଶବ୍ଦ, ଶରୀରରେ ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର (ଫୋଟକା) ଉପସ୍ଥିତି, ନାକ ଓ ମୁଖରେ କ୍ଷତ, ଅଳ୍ପ କଥା କହିବା, ଘେଟି ଭାର ବୋଧ, ଏସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ସନ୍ଧିପାତ ଜୁରରେ ଦେଖା ଯାଇଥାଏ । ସନ୍ଧିପାତ ଜୁରର ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦି କର୍ଣ୍ଣ ମୂଳରେ ଶୋଥ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ରୋଗୀର ମୃତ୍ୟୁ ଯେ ଅବଶ୍ୟ-ମୁଖ୍ୟ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ନବଜୁର ଚିକିତ୍ସା—ବେଲପତର ଓ ଅଦା ସମପରିମାଣରେ ଆଣି ଭଲ ଭାବରେ ଧୋଇ ତହିଁରୁ ଏକ ଛଟାକି ରସ କାଢ଼ିର କରିବା । ଉକ୍ତ ରସ ଗରମ କରି ତହିଁରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅଣା ଓଜନର ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ମିଶାଇ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ ପାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ଜୁର ଏବଂ ଶରୀର ବେଦନା ଉଣା ପଡ଼େ ଏବଂ କୋଷ୍ଠ ପରିଷ୍କାର ମଧ୍ୟ ହୁଏ ।

ନବ ଜନ୍ମରେ କୋଷ୍ଠ ପରିଷ୍କାର — ସାଧାରଣ କୋଷ୍ଠ ପରିଷ୍କାର ନିମିତ୍ତ ହରିଡ଼ା ୧ ସିତ୍ତିକ ଓଜନ, ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ଦୁଇ ଅଣା ଓଜନ, ଏ ଦୁଇଟି ପଦାର୍ଥ ଏକତ୍ର ଗୁଣ୍ଡ କରି ଗରମ ଜଳ ସହ ସେବନ କଲେ ନବ ଜନ୍ମର କୋଷ୍ଠ ପରିଷ୍କାର ହୁଏ ।

ବାତଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ଚିରାଇତା, ମୁଥା, ଗୁଳୁଚି, କୁରୁବଲି, ହୃଦ୍‌ତା, କଣ୍ଟକାଳ, ଗୋସୁର ଶାଳପତ୍ରୀ ଓ ଶୁଣ୍ଠି ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ସେବନ କଲେ ଅତିଶୀଘ୍ର ବାତ-ଜ୍ୱର ଛାଡ଼ି ଯାଏ ।

ଗୁଳୁଚି, ଶୁଣ୍ଠି, ମୁଥା ଓ ଦୁଗ୍ଧଲଭା ସମାନ ଭାଗରେ ଆଣି ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ଜଳ ଦେଇ ସିଝାଇ ଏହି କ୍ୱାଥ ପାନ କଲେ ବାତଜ୍ୱର ଭଲ ହୁଏ ।

ବଟେ, ଯୁଆଣି, ଧନ୍ୟ ଓ ଶୁଣ୍ଠି ଏସବୁର ଜଳବତ୍ କ୍ୱାଥ ରାନ୍ଧରେ ଉଷ୍ଣ କରି ପାନ କଲେ ଜ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପକ୍ୱ ରସ ପରିପାକ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାତଜ୍ୱର ଓ ବାତ ରୋଗ ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ଶାଳପତ୍ରୀ, ବାରିଅଁଳା, ରସ୍ନା, ଗୁଳୁଚି ଓ ଅନନ୍ତ ମୂଳ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ଅଳ୍ପ ଉଷ୍ଣ କରି ପାନ କଲେ ଅତି ଗତ ବାତଜ୍ୱର ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ବେଣା ମୂଳ, କୃଷ୍ଣପତ୍ରୀ, ଶୁଣ୍ଠି, ଚିରାଇତା, ମୁଥା, ଶାଳପତ୍ରୀ, ଲଟାବେଁ କୋଳ, ଅଙ୍କରାନ୍ତି, ଗୁଳୁଚି, ଗୋଖର ଏ ସବୁର କ୍ୱାଥ (ଏକ-

ଚେତୁଆଁଣ ସିଦ୍ଧ ଜଳ) ବାତ ଜ୍ୱରାନ୍ତ ରୋଗୀକୁ ଦେଲେ ରୋଗ
ଶୀଘ୍ର ଅରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଶୁଣି, ଶୁକ୍ରଚି, ପିପ୍ପଳାମୂଳ, ଅଥବା ଧନିଆଁ, ଦେବଦାରୁ, କଣ୍ଟ-
କାୟ ଏହାର କ୍ୱାଥ ସେବନରେ ବାତଜ୍ୱର ଛାଡ଼ିଯାଏ ।

ପିତ୍ତଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ପିତ୍ତ ଜ୍ୱରାନ୍ତ ରୋଗୀକୁ କୌଣସି ଉଷ୍ଣ ଚିନ୍ତା କରିବ ନାହିଁ ।
ସର୍ବଦା ଶୀତଳ ଭାବରେ ରଖିବ । ସେତପାପଡ଼ାର ରସ ଏକ ଛଟାକି
କିଛିତ୍ ଚିନି ସହ ସେବନ କଲେ ପିତ୍ତ ଜ୍ୱର ଅଶୁ ନିବାରିତ ହୁଏ ।
ସେତପାପଡ଼ାର କ୍ୱାଥ ପାନ କଲେ ପିତ୍ତ ଜ୍ୱର ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ସେତପାପଡ଼ା, ରକ୍ତଚନ୍ଦନ, କୁରୁବଲ, ଶୁଣି ଏସବୁର କ୍ୱାଥ
ସେବନ କଲେ ପିତ୍ତଜ୍ୱର ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ଲେଧ, ନାଲୋପୁଳ, ଶୁକ୍ରଚି, ପଦ୍ମକାଠ ଓ ଅନନ୍ତ ମୂଳ ଏସବୁର
କ୍ୱାଥରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା ଇଷ୍ଟ ଚିନି ମିଶାଇ ସେବନ କଲେ ପିତ୍ତଜ୍ୱର
ଅରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଇନ୍ଦ୍ରଯବ, କଟୁଜା, ଯଷ୍ଠିମଧୁ ସମାନ୍ତରେ ମିଳିତ ୨ ତୋଳା,
ଗୁଡ଼ଳଧୁଆ ଜଳ ଅର୍ଦ୍ଧ ସେର ଶେଷ ୪ ଦୁଇ ଅଣା ଓଜନ, ଏହା କ୍ୱାଥ
ସେବନ କଲେ ପିତ୍ତଜ୍ୱର ଅରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଏବଂ ପିତ୍ତଜ୍ୱରର କୋଷ୍ଠବଦ୍ଧ
ଥିଲେ ପରିଷ୍କାର ହୁଏ ।

ଶୁକ୍ରଚି, ସେତପାପଡ଼ା ଓ ଅଁଳା ଏ ସବୁର କ୍ୱାଥ ପିତ୍ତଜ୍ୱର
ନାଶକ ।

ଦୁର୍ଗଲଭ, ବାସଙ୍ଗ ଛଲି, ସେତପାପଡ଼ା, ପ୍ରିୟଙ୍ଗୁ, ନିମଞ୍ଜଳି,
କଟୁକା, ଚରାଉତା ଏ ସବୁର କ୍ୱାଥ ଚିନି ସହତ ସେବନ କଲେ ଘାହ୍ୟ
ଓ ତୃଷ୍ଣାୟୁକ୍ତ ପିତ୍ତଜ୍ୱର ଛଡ଼ିଯାଏ ।

କଫଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ନିମଞ୍ଜଳି, ଶୁଣ୍ଠି, ଶୁକ୍ଳଚି, ଦେବଦାରୁ, ଗନ୍ଧଶୁଣ୍ଠି, ଚରାଉତା
କୁଡ଼ି, ପିପ୍ପଳୀ, ଗଜପିପ୍ପଳୀ, କଣ୍ଟକାଞ୍ଚ ଏ ସବୁର କ୍ୱାଥ ସେବନରେ
କଫଜ୍ୱର ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଶୁଣ୍ଠି, ପିପ୍ପଳୀ, ମରଚ, ନାଗକେଶର, ହରିଦ୍ରା, କଟୁକା, ଇନ୍ଦ୍ର-
ଯବ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ପାନ କଲେ କଫଜ୍ୱର ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଚରାଉତା, ନିମଞ୍ଜଳି, ପିପ୍ପଳୀ, ଗଜ ଶୁଣ୍ଠି, ଶୁଣ୍ଠି, ଶତମୂଳୀ,
ଶୁକ୍ଳଚି, ବୃହତ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ସେବନରେ କଫଜ୍ୱର ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ପିପ୍ପଳୀ, ଶୁଣ୍ଠି ଓ ବଚ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ, ସିରକି ଓଜନ ମହୁ
ସହତ ସେବନ କଲେ ଜ୍ୱର ଛଡ଼ିଯାଏ ।

ବାତ ପେଡ଼ିକ ଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ଶୁକ୍ଳଚି, ନିମଞ୍ଜଳି, ଧନିଆ, ପଦ୍ମକାଠ, ରକ୍ତ ଚନ୍ଦନ ଏସବୁର
କ୍ୱାଥ ସେବନ କଲେ ଅଗ୍ନିର ପାତ୍ରି ହୁଏ ଓ ବାତ ପିତ୍ତଜ୍ୱର ଛଡ଼ିଯାଏ ।

ମୁଥା, ସେତପାପଡ଼ା, ନାଲୋପୁଲ, ଚରାଉତା, ବେଣାମୂଳ ରକ୍ତ-
ଚନ୍ଦନ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ଚିନି ସହ ସେବନ କଲେ ବାତ ପେଡ଼ିକ ଜ୍ୱର
ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଗୁଡ଼ଚି, ସେତପାପଡ଼ା, ମୁଆ, ଚିରାଇତା, ଶୁଣି, ଏହି କ୍ୱାଥ
ସେବନରେ ବାତପେଡ଼ିକ ଜ୍ୱର ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ପିତ୍ତଶ୍ଳେଷ୍ମା ଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ଗୁଡ଼ଚି, ଲମ୍ବସ୍ଥଳି, ଧନିଆଁ, ରକ୍ତଚନ୍ଦନ, କଟୁଙ୍ଗା, ଇନ୍ଦ୍ରଯବ
ଏସବୁର କ୍ୱାଥରେ ପିପ୍ପଳୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସିତକ ଓଜନ ପ୍ରସେଦ କରି ପାନ
କଲେ ପିତ୍ତଶ୍ଳେଷ୍ମାଜ୍ୱର, ଅରୁଚି, ବାନ୍ତି, ପିପାସା, ଦାହ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ
ଏବଂ ଏହି ପାଚନ ଅମଦୋଷ ନାଶ ଓ ଅଗ୍ନି ଦୀପ୍ତି କରେ ।

ମୁଆ, ଶୁଣି, ଗୁଡ଼ଚି, ଅଁଳା, ଆକାନବିଜ୍ଞ, ବେଣାମୂଳ ଓ
କୁରୁବଲି ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ସେବନରେ ପିତ୍ତଶ୍ଳେଷ୍ମା ଜ୍ୱର ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

—୦୦୫୦୦—

ବାତଶ୍ଳେଷ୍ମା ଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ମୁଆ, ଶୁଣି, ଚିରାଇତା ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ ଦୁଇ ତୋଳା, ସମଗ୍ର ଛଅ
ତୋଳା ଦେହ ସେର ଜଳରେ ପାଚନ ସିଝାଇ, ଦେହଯା ଜଳ ଥିବ
ଓହ୍ଲାଇବ । ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ଛଣି ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ବାତ ଶ୍ଳେଷ୍ମାଜ୍ୱର
ଆରୋଗ୍ୟ ଓ ଅମଦୋଷ ବିନାଶ ହୁଏ ।

ମୁଆ, ଗୁଡ଼ଚି, ଶୁଣି, ଦାସଙ୍ଗ, କୁରୁବଲି, ସେତପାପଡ଼ା, ସିରି-
ଙ୍ଗା, କଣ୍ଡୁକାଞ୍ଚ ଓ ଦୁସଲଭ୍ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ବାତଶ୍ଳେଷ୍ମା ଜ୍ୱରର ଯମ ।

ମୁଆ, ସେତପାପଡ଼ା, ଶୁଣି, ଗୁଡ଼ଚି, ଦୁରଲଭ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ
ସେବନରେ ବ୍ରାତଶ୍ଳେଷା ଜ୍ୱର, ବାନ୍ତି, ଦାହ, ଶ୍ଳେଷ୍ମାୟୁକ୍ତ ଜ୍ୱର
ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ସନ୍ନିପାତ ଜର ଚିକିତ୍ସା

କଟି ଫଳ, କୁଡ଼ି, କକଡ଼ାଶୁଙ୍ଗି, ଶୁଣି, ପିପ୍ପଳୀ, ମରିଚ, ଦୁର-
ଲଭ ଓ କୃଷ୍ଣ ଜୀରା ଏସବୁର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସମଭାଗରେ ଆଣି ତହିଁରୁ ଏକଅଣା
ଓଜନ ଯରମାଣରେ ଦିବାସରେ ୮୩ ବାର ମଧୁ ସହଜ ଲେହନ କଲେ
ଘୋରତର ସନ୍ନିପାତ ହକ୍କା, ଶ୍ୱାସ, କାସ ଓ କଣ୍ଠ ରୋଗ ନିବାରଣ
ହୁଏ । ବଶେଷରେ ଏହା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଶ୍ଳେଷା ହରଣ କରେଥାଏ । କେନ୍ଦୁ କେନ୍ଦୁ
ଅଦା ରସରେ ପ୍ରୟୋଗ କରଥାନ୍ତି ।

ବିଡ଼ଙ୍ଗ ଏକ ତୋଳା ଏକ ପା ଜଳରେ ସିଦ୍ଧ କରି ଏକ ଛଟାକି
ସ୍ୱଚ୍ଛ ଓହ୍ଲାଇ, ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ତାହା ପାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ରୋଗୀର ସନ୍ନି-
ପାତ ଜ୍ୱରର କୃମି ଜନିତ ପେଟ ଫୁଲୁ ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଏବଂ କୃମି ଜନିତ
ସକଳ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ । ଶିକିଟୁ, ଶିଫଳା, ମୁଆ,
କଟିଜା, ଇନ୍ଦ୍ରଯବ, ବାସଙ୍ଗ ଓ ଦୁରିଦ୍ରା ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ସେବନରେ
କଣ୍ଠ କୁବ୍ଜ, ସାନ୍ନିପାତିକ ଜ୍ୱର ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ସନ୍ନିପାତ ରୋଗୀର କଣ୍ଠ ମୂଳ ଶୋଧରେ ଅହଫେନ, ମୁଷମ୍ବର,
ସଜ୍ଜାଛଲ୍ଲ ସମପରମାଣରେ ଅଦା ରସରେ ବାଟି ଗରମ କରି ପ୍ରଲେପ
ଦେବ ।

ବିଷମ ଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

କଣ୍ଠକାଶ, ଶୁଣ୍ଠି ଓ ଗୁଳ୍ମର ଏସବୁର କ୍ୱାଥରେ ପିପଲୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ (୧ ଅଣା ଓଜନର) ପ୍ରସେପ ଦେଇ ପାନ କଲେ ଜାଣ୍ଡି ଜ୍ୱର, ଅରୁଚି, କାସ, ଶୂଳ, ଶ୍ୱାସ, ଅଗ୍ନିମାନ୍ଦ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ରୋଗ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ । ଏହାପରି ପ୍ରତ୍ୟହ ସାୟଂକାଳରେ ସେବନ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଗୁଳ୍ମର କ୍ୱାଥରେ ଏକ ଅଣା ଓଜନର ପିପଲୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମଧୁ ୧୦/୧୨ ଟୋଫା ପ୍ରସେପ ଦେଇ ପାନ କଲେ ଜାଣ୍ଡି ଜ୍ୱର ଓ କଫ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ପିପଲୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଯେତେ ତାର ଦ୍ୱିଗୁଣ ଗୁଡ଼ ମିଳିତ କରି ସେବନ କରିବ । ଏହା ଜାଣ୍ଡି ଜ୍ୱର ଓ ମନ୍ଦାଗ୍ନି ନାଶକ ।

ପୁରାତନ ବିଷମ ଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ଗୁଳ୍ମର, ଶେତପାପଡ଼ା, ବଲ୍ଲପତ୍ର ଓ ଶେଫାଳିକା ପତ୍ର ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ପାନ କଲେ ବିଷମ ଜ୍ୱର ନଷ୍ଟହୁଏ ।

ପଟୋଳ ପତ୍ର ରସ ଦୁଇ ତୋଳାରେ କିଛିତ୍ର ମଧୁ ମିଶାଇ ସେବନ କଲେ ବିଷମ ଜ୍ୱର ପ୍ରଶାନ୍ତ ହୁଏ ।

ପିପଲୀ ଓ ହରିତକୀ ସମଭାଗରେ ଦୁଇ ଅଣା ଓଜନ ଚୂର୍ଣ୍ଣରେ ସିଞ୍ଚି ଓଜନ ଗୁଡ଼ ମିଶାଇ ସେବନ କଲେ ସର୍ବଦ୍ରବ୍ୟର ପୁରାତନ ବିଷମଜ୍ୱର ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଶେତପାପଡ଼ାର ରସ ଦୁଇ ତୋଳା ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଏବଂ ସଂଧ୍ୟାରେ ୧୦/୧୨ ଟୋଫା ମଧୁ ସହିତ ସେବନ କଲେ ବିଷମ ଜ୍ୱର, ଦାହ, ପିପା-ପାଦ ଉପଶମ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁକ୍ରଚି, ସେତପାପଡ଼ା, ଲମ୍ପଛଲ, ଧନିଆଁ, ରକ୍ତଚନ୍ଦନ, କଟକା ଓ ଜଙ୍ଗି ହରିଡ଼ା ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ତିନି ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବନ କଲେ ପୁଣ୍ୟାୟୁକ୍ତ ଜ୍ୱର ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଶିଉଳୀପତ୍ର, ଶୁକ୍ରଚି, ସେତପାପଡ଼ା, ଗୋଲପଫୁଲ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ କିଛି ଦିନ ସେବନ କଲେ ସକଳ ପ୍ରକାର ବିଷମ ଜ୍ୱର ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁଣ୍ଠି ଓ ଅମଳାକାର କ୍ୱାଥ କିଛିତ୍ ଚିନି ସହଯୋଗରେ ପାନ କଲେ ଲୁଣ୍ଠି, ଦାହ ଓ ନିଦ୍ରାର ଅଭାବ ଦୂର ହୁଏ । ଏହା ସର୍ବବିଧ ଜ୍ୱର ନାଶକ ।

ମେଲେରିଆ ଜ୍ୱର ଚିକିତ୍ସା

ଅନନ୍ତମୂଳ, ଯଷ୍ଠିମଧୁ, ଜଙ୍ଗି ହରିଡ଼ା ଓ ପିପଲୀ ଏ ସବୁର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସମଭାଗରେ ଏକ ତୋଳା ଆଣି, ଅଳ୍ପ କ୍ୱାଥରେ ବହୁସମ୍ବ ରୋଡ଼ି ତାପରେ ଶୁଖାଇବ । ତାପରେ ଏକ ଅଣା ଓଜନରେ ବଟିକା ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପ୍ରାତଃକାଳ, ଅପରାହ୍ନ, ଓ ରାତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବଟିକା ଶିମିଳି ପତ୍ର ରସ ଓ ମଧୁ ସହୃତ ସେବନ କଲେ ମେଲେରିଆ ଜ୍ୱର ଛଡ଼ି ଯାଏ । ଶିମୁଳି ପତ୍ର, ବେଲପତ୍ର, ଶୁକ୍ରଚି, ସେତପାପଡ଼ା ଏସବୁର ରସ ଏକ ଛଟାକି ପରମାଣୁ କିଛିତ୍ ଯେକିଏ ସହଯୋଗରେ ପାନ କଲେ ମେଲେରିଆ ରୋଗ ଛଡ଼ିଯାଏ ।

ତୁଳସୀପତ୍ର ରସ ଏକ ତୋଳା ଓ ବେଲପତ୍ରର ରସ ଏକତୋଳା ଏକତ୍ର କରି ତହିଁରେ ଅଳ୍ପ ମଧୁ ମିଶାଇ ଏକ ଛଟାକି ହସାବରେ ପାନ କଲେ ମେଲେରିଆ ଜ୍ୱର ତତ୍କ୍ଷଣିତ ଶରୀରର ବେଦନା, ପିପାସା, ଶୀତ ଓ କମ୍ପ ଉପଶମ ହୁଏ ।

ପାଳଙ୍କୁର—କୃଷ୍ଣ ଭୂଲସୀର ପନ୍ଥ ତରିଣି ଗୋଟି, ପୁରୁଷେନ ଚୈତ୍ର
ସହ ମର୍ଦ୍ଦନ କରି କରି ତନି ଗୋଟି ବଟିକା କରିବ । ଜୁର ଆସିବା
ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବେ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ତପାତରେ ତନୋଟି ବଟିକା ସେବନ
କରିବ । ସର୍ବବିଧ ପାଳଙ୍କୁର ଏହା ଦ୍ଵାରା ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଅଦାରସ, ବାସଙ୍ଗ ରସ ମହୁ ସହ. ତନି ଦିବସ ସେବନ
କଲେ ଐକାହ୍ନିକ ଜୁର ଭଲ ହୁଏ । କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ରୋଗୀକୁ
ଆବୃତ କରି ଗୁଗୁଳ ଓ ପେଟେକର ପୁଞ୍ଜ ଭସ୍ମର ଧୂମ ପ୍ରଦାନ କଲେ
ଗୁରୁର୍ଥକ ଜୁର ଭଲ ହୁଏ ।

ଜ୍ଵରାତିସାର ଚିକିତ୍ସା

ବେଲଶୁଣା, କୁରୁବଲ୍ଲି, ଚିରାଇତା, ଗୁଜୁରି, ମୁଥା ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ର-
ଯବ ଏସବୁର କ୍ଵାଥ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ପାନ କରିବ । ଏହା ଜ୍ଵରାତିସାର
ନାଶକ । ଶୁଣି, ମୁଥା ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଯବ ଏସବୁର କ୍ଵାଥ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ପାନ
କଲେ ଜ୍ଵରାତିସାର ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ବେଲଶୁଣା, ପୁରୁଷେନ ଗୁଡ଼, ଲେଧ ସମଭାଗରେ ଏକତ୍ରେ ଗାଈ
ଦୁଇ ଅଣା ଓଜନ ମାତ୍ରା ମହୁସହ ଲେହନ କଲେ ଜ୍ଵରାତିସାରଗ୍ରସ୍ତ
ରୋଗୀର ରକ୍ତପତନ, ଉଦର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଇତ୍ୟାଦି ଭଲ ହୁଏ ।

ଅତିସାର ଚିକିତ୍ସା

ମୁଥା ଦଶ ଗୋଟି, ଛଗ-ଦୁଗ୍ଧ ଦେଢ଼ ଛଟାକି ଓ ଲଳ ତନି
ଛଟାକି ସହିତ ସିଦ୍ଧ କରି ୩ ଛଟାକି ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବ ଓହ୍ଲାଇ ଅତିସାର
ରୋଗୀକୁ ପଥ୍ୟ ଦେବ । ଏତଦ୍ଵାରା ପେଟର ପରିପାକ କଲେ ।

ଧନିଆଁ, କୁରୁବଲି, ବେଲଗୁଣ୍ଡା, ମୁଆଁ ଓ ଶୁଣି ଏସବୁର କ୍ୱାଥ
ଆମଶୂଳ ନାଶକ, ପାଚକ ଓ ଅଗ୍ନିବଳ ବର୍ଦ୍ଧକ ।

ମାଲୋସୁଳ, ଧାତୁକି ଫୁଲ, ଡାଳମ୍ବର ଖୋସା ଓ ଶୁଣି ଏହି
ସବୁର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସମ ଭାଗରେ ଗ୍ରସଣ କରି, ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଏକଅଣା ଓଜ-
ନର ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଏକଅଣା ଓଜନର ମାଦା ଗୁଡ଼ଲ ଧୁଆଁ ଜଳ ଓ ମଧୁ
ସହିତ ସେବନ କଲେ ପିତ୍ତାତ୍ୟାସ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଇନ୍ଦ୍ରଯବର କ୍ୱାଥ ସେବନରେ ପିତ୍ତାତ୍ୟାସ ଦୂର ହୁଏ । ଡାଳ-
ମୂଳ, ମଧୁ କିମ୍ବା ନାସିକେଳ ଜଳ ସହିତ ସେବନ କଲେ ରକ୍ତାତ୍ୟାସ
ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଜାମ୍ବୁ, ଆମ୍ବୁ, ଅଁଳା, ଏସବୁର କଅଁଳ ପତ୍ର କୁଟି ରସ ବାହାର
କରି ସମ ପରିମାଣ ଛଗ ଦୁଗ୍ଧରେ ମିଶାଇ ପରେ ମଧୁ ପ୍ରତିପଦ କରି
ପାନ କଲେ ରକ୍ତାତ୍ୟାସ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଅମାଶୟ ଚିକିତ୍ସା

ଭଜା ଜିରା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ୪ । * ରତି, ମଧୁ ୭ । ୮ ଟୋପା ସହିତ
ପ୍ରାତଃକାଳ, ଅପରାହ୍ନ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତିନି ବାର ସେବନ କଲେ ଆମ
ଦୋଷର ନିବୃତ୍ତି ହୁଏ ଓ ବାହ୍ୟର ସ୍ୱାଭାବିକତା ଜନ୍ମିବା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ସୁଧା ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ ।

ମୁଆଁର ରସ ଏକ ଛଟାକି କିଛିତ୍ର ମଧୁ ସହିତ ପାନ କଲେ ସର୍ବ-
ବ୍ୟ ଅମାଶୟ ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଡାଳମ୍ବର ଜଟ ବା ଅଗି, ଜାମ୍ବ ପତ୍ର ରସ ଓ ଛଗ ଦୁଗ୍ଧ ଏକତ୍ର
ବାଟି ଖାଇଲେ ବହୁ ଦିନସର ଆମ ରକ୍ତ ଦୁଇ ଦିନରେ ଅପସର ଯାଏ ।

ରକ୍ତ ମନ୍ଦାର ଦୁଇଟି ଏକ ଛଟାକି ଚିନି ସହଜ ବାଟି ଖାଇଲେ
ଶ୍ୱେତ ଆମାଶୟ ପ୍ରଣମିତ ହୁଏ । କଞ୍ଚା ଆମ୍ବ ଲବଣ ସଫୁକ୍ତକରି ଖାଇଲେ
ବା ପୁରୁତନ ତେନ୍ତୁଳି ଏକ ଛଟାକି ଏକ ପା ଜଳରେ ବହୁସାର ସେହୁ
ଜଳ ଲବଣ ସଫୁକ୍ତ କରି ପାନ କଲେ ଆମାଶୟ ପ୍ରଣମିତ ହୁଏ ।

ଗ୍ରହଣୀ ରୋଗ ଚିକିତ୍ସା

ହୁଙ୍ଗୁ, ଜିରା, ସୈନ୍ଧବ, ଘୋଳ (ଦହ) ସହଜ ମିଶାଇ (ଭଲ
ଭାବରେ ଫେଣି ଦେବ) ସେବନ କରିବ । ଗ୍ରହଣୀ ପୀଡ଼ାର ଏହା
ମହୋପକାରୀ ମହୋଷଧି । ରୋଗ ଦୂର ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏଥି ଦ୍ୱାରା
ଅନ୍ତରରେ ରୁଚି, ଶରୀର ପୁଷ୍ଟି ଓ ଦେହରେ ବଳ ସମ୍ପାଦ ହୋଇଥାଏ ।

ବାୟୁ ପ୍ରକୁପିତ ଗ୍ରହଣୀ ରୋଗରେ ଜଙ୍ଗି ହରିଡ଼ା ଘିଅରେ ଭଜି
ତାହାର ରୁକ୍ଷ ଶିଉଳି ଓଜନ, ମିଶ୍ରି ସମତରମାଣରେ ମିଶାଇ କିଛିତୁ
ଘୋଳ ସହଜ ପାନ କଲେ ବହୁ କାଳର ଗ୍ରହଣୀ ରୋଗ ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଧନିଆଁ, ଶୁଣ୍ଠି, ମୁଆଁ, ଯୁଆଣି କୁରୁବଳା ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଯବ ଏସବୁ
ଦ୍ରବ୍ୟ ସମଭାଗରେ (ମୋଟ ଦୁଇ ତୋଳା ପରିମାଣ) ଅଧ ସେର ଜଳରେ
ପାକ କରି ଅଧ ପା ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବ ଓହ୍ଲାଇ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସେବନ
କଲେ ଗ୍ରହଣୀ ରୋଗ ଛଡ଼ିଯାଏ ।

ଗ୍ରହଣୀ ରୋଗୀର ଗଳା ଜ୍ୱାଳା, ବୁକ ଜ୍ୱାଳା, ଡେଠ ବେଦନା
ଏବଂ କୋଷ୍ଠବଦ୍ଧ ହଲେ ହରିଡ଼ା, ଯୁଆଣି, ପାନମହୁରା, ବିଟଲବଣ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ଅଣା ଓଜନ ଏକତ୍ର କରି ଗରମ ଜଳରେ ଗୋଳି
ବେଣୀକୁ ଧିରାକାକୁ ଦେବ । ଏଥିଦ୍ୱାରା ବହୁ ଉପକାର ହୁଏ ।

ଅର୍ଶାବେଗ-ଚିକିତ୍ସା

ଅର୍ଶାବେଗର ରକ୍ତ ପତନାବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଦୁବାର ରସ ଏକ ଛଟାକି ଅଳ୍ପ ମିଶ୍ରି ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସହଜ ସେବନ କଲେ ରକ୍ତ ପଡ଼ିବା ପୁଣି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦି ମଧ୍ୟ ଉପଶମିତ ହୁଏ ।

କୃଷ୍ଣ ତିଳ ବଟା ଦୁଇ ତୋଳା ପରିମାଣ ଜଳ ସହଜ ମିଶାଇ ସପ୍ତାହ କାଳ ସେବନରେ ଅର୍ଶାବେଗ ନାଶ ହୋଇଥାଏ ।

ରକ୍ତଚନ୍ଦନ, ଚରାଇତା, ଦୁରଲଭ, ମୁଥା, ଦାରୁ, ହଳଦି, ଡାଲ-ଚିନି, ବେଣାମୂଳ, ନିମ୍ବଛଲି ଏସବୁର କ୍ଷାୟ ପାନ କଲେ ରକ୍ତାର୍ଶା ନିବାରଣ ହୁଏ ।

ନାଗେଶ୍ଵର ଫୁଲର ରେଶୁ ଏକ ଅଣା ଓଜନ, ଚିନି ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା, ଏକତ୍ର ସେବନ କଲେ ଅର୍ଶା ପୀଡ଼ା ସ୍ଵୟଂ ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ପଦ୍ମ କେଶର, ମଧୁ, ଲହୁଣି, ଚିନି, ନାଗକେଶର ଏକତ୍ର ମିଶାଇ ଲେହନ କଲେ ରକ୍ତାର୍ଶା ନିବାରଣ ହୁଏ ।

ବଳ, ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଗ୍ନି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅର୍ଶାବେଗୀ ସର୍ବଦା ତନ୍ତ୍ର (ଘୋଳ ଦ୍ରବ୍ୟ) ସେବନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଶାବେଗୀର କୌଣସି କାଠିନ୍ୟତା ହେଲେ ହରିଡ଼ା ଦୁଇ ତୋଳା, ଇସ୍ଫୁଗୁଡ଼ା ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା ଏକତ୍ର ବାଟି ସେବନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବିଟ ଲବଣ ଶିଉଳି ଓଜନ, ଜଙ୍ଗି ହରିଡ଼ା ଏକ ତୋଳା, ରାତ୍ର ନିଦ୍ରା ଯିବା ସମୟରେ ସେବନ କଲେ ଅର୍ଶାବେଗୀର କୌଣସି ସରଳ ହୁଏ ।

ପିପ୍ପଳ ଓ ହଳଦି ଗୋ-ମୂତ୍ରରେ ବାଟି ଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରରେ ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ ଅର୍ଶା ପୀଡ଼ା ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଅଗ୍ନିମାନ୍ୟ ଓ ଅଜାଣ୍ଟି ଚିକିତ୍ସା

ଧନୀ ଓ ଶୁଣି ଏହାର କ୍ଲାଥ ସେବନ କଲେ ଅଜାଣ୍ଟି ପ୍ରଣମିତ ହୁଏ ।

ଯଦି ପ୍ରାତଃ ସମୟରେ ଅଜାଣ୍ଟି ବୋଧ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ହରିଡ଼ା, ଶୁଣି ଓ ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଶୀତଳ ଜଳ ସହିତ ସେବନ କରି ଯଥା ସମୟରେ ଆହାର କଲେ କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ଅଶଙ୍କା ରହେ ନାହିଁ ।

ତ୍ରଫଳା ଚୂର୍ଣ୍ଣ, ସୈନ୍ଧବ ଲବଣସହ ସେବନ କଲେ ଅଜାଣ୍ଟି ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଅଦା କିଷ୍କତ୍ ଲବଣ ସହିତ ଆହାର ପୂର୍ବେ ସେବନ କଲେ ସ୍ତ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ଓ ମନ୍ଦାଗ୍ନି ତରୋହତ ହୁଏ । ପୁରତନ ଘୃତ ଗରମ କରି ନାଭି ମୂଳରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ମାଲିସ କଲେ କୋଷ୍ଠ ପରସ୍ତାର ହୁଏ, ଉଦରଧାନ ରହେ ନାହିଁ ।

ହଙ୍ଗୁ ଓ ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ସମପରିମାଣରେ ମିଶାଇ ଏକ ଅଣା ଓଜନ ଆହାରୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ସେବନ କଲେ ପରିପାକ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ।

ଶୁଣି, ମରିଚ, ପିପ୍ପଳୀ, ଯୁଆଣି, ସୈନ୍ଧବ, କାର୍ବ, ହଙ୍ଗୁ ଏମିତି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଦୁଇ ଅଣା ଓଜନ ଜଳ ସହିତ ମିଶାଇ ଅଳ୍ପ ବଳ ବୃଦ୍ଧି ସକାଶେ ସେବନ କରିବ ।

ବିସ୍ମୃତିକା ଚିକିତ୍ସା

ବେଲଶୁଣା, ଶୁଣି, କଟିଫଳ ଏସବୁର କ୍ଲାଥ ସେବନ କଲେ ବିସ୍ମୃତିକା ରୋଗ ଦୂର ହୁଏ । ଝୁଣି ବାନ୍ତି, ପିପାସା, ଶୂଳ, ହସ୍ତ ପଦ

ଶଲ ମାରବା, ଦାହ, ହାଇ, ଶରୀରର ବିବର୍ଣ୍ଣତା ଏସବୁ ବାଧା ଦୂର ହୋଇଯାଏ ।

ବିସୂଚିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ହେଲେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ତହୁଁ କିନ୍ତା ସମଜଳ ଦଧି ଅଥବା ନାରିକେଳ ଜଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବ ।

ଯବଚୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଯବଘାଟ ତହୁଁ ଦ୍ରାଘ ମର୍ଦ୍ଦନ ଓ ଉଷ୍ଣ କରି ପେଟରେ ଲେପ ଦେଲେ ବିସୂଚିକା ନାଶ ହୁଏ ।

କୃମି ରୋଗ ଚିକିତ୍ସା

ଲମ୍ପପତ୍ର ରସରେ ମଧୁ ମିଶାଇ ପାନ କଲେ କୃମି ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ପଲ୍ଲୀଶ ବାଜ ଏକ ତୋଳା, ଏକ ପା ଜଳରେ ସିଦ୍ଧ କରି ଏକ ଛଟାକି ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବ ଓହ୍ଲାଇ ତହିଁରେ କିଛି ମଧୁ ମିଶାଇ ପାନ କଲେ କୃମି କାଟି ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ପଲ୍ଲୀଶ ବାଜ ଦୁଇଅଣା ଓଜନ କିଛି ମନ୍ଥସହ ଲେହନ କଲେ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ କୃମି ବହୁର୍ଗତ ହୋଇ ଦେହ ଖୁଣ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ।

ପାଣ୍ଡୁ ରୋଗ ଚିକିତ୍ସା

ହରିଡ଼ା, ଅଁଳା, ବାହାଡ଼ା, ଗୁଳୁଚି, ବାସଙ୍ଗ ଛଲି, କଟକା, ଚର-ଇତା, ଲମ୍ପପତ୍ର ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ସେବନ କଲେ ଅରୁଚି, ପିପାସା, ଗାନ୍ଧ ଦାହ, ହସ୍ତପଦ ଶୋଥ, ମୃଦୁ ମୃଦୁ ଜ୍ୱର, ମୃଗ, ଚକ୍ଷୁ ଓ ଶରୀରର ବିବର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ରାବର ପୀଡ଼ିତବର୍ଣ୍ଣତା ଇତ୍ୟାଦି ଉପଶମ ଶୀଘ୍ର ବିଦୂ-ରୀତ ହୁଏ ।

ଅଁଳାଚୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଅଣା, ବାହାଡ଼ା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଅଣା, ଜଷ୍ଟିମଧୁ ଏକ ଅଣା, ହରିଡ଼ା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଅଣା (ଓଜନ) ଅନନ୍ତ ମୂଳ କ୍ୱାଥ

ସହ ସେବନ କଲେ ପାଣ୍ଡୁ, କାମଳ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ଏହା ଅଗ୍ନି-
ଦୀପକ ଓ ବଳକାରକ ।

ଗୁଳ୍ମଚି କ୍ୱାଥରେ ବିଭିନ୍ନ ରୁଣ୍ଡି ତଳି ରକ୍ତ, ଦାରୁହଳଦି ରୁଣ୍ଡି
ଏ ରକ୍ତ ମିଶାଇ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସେବନ କରବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ
ରୋଗର ନାମ ।

ବିବିଧ ରୋଗ ଚିକିତ୍ସା

କୁରୁବଲି, ନାଲୋପୁଳ, ଧନିଆଁ, ରକ୍ତଚନ୍ଦନ, ପଞ୍ଚମୟ, ଗୁଳ୍ମଚି,
ବେଣାମୂଳ ଏବଂ ତଦ୍ୱୃତ୍ତ ଏସବୁର କ୍ୱାଥରେ ମଧୁ ଓ ଚିନି ପ୍ରୟୋଗ କରି
ପାନ କଲେ ରକ୍ତ ପିତ୍ତ, ପିପାସା, ଦାହ ଓ ଜ୍ୱର ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଛଗ ମାଂସ ଭସଣ, ଶୁଣି ରୁଣ୍ଡି ସମ୍ବନ୍ଧ ଛଗ ଦୁର୍ବଧ ଓ ଛଗ
ଦୃତ ପାନ, ଛଗଲସହ ଶୀତା ଏବଂ ଛଗ ବେଷ୍ଟିତ ସ୍ଥାନରେ ଶୟନ
କଲେ ଯକ୍ଷ୍ମାରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଦିକଟୁ ରୁଣ୍ଡି କରି ସମ ପରମାଣରେ ଦୁଇ ଅଣା (ଓଜନ)
ହସାବରେ ମହୁ ସହୃତ ପ୍ରାତଃ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଲେହନ କଲେ ଯକ୍ଷ୍ମା କାସ
ଭଲ ହୁଏ ।

ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗୀର ଜ୍ୱର ନାଶ ସକାଶେ (ଜ୍ୱର ଥିଲେ) ଗୁଳ୍ମଚି,
କେତପାପତ୍ରା, ଶୁଣି, ପଟୋଳପତ୍ର, ବେଲଛଲ୍ଲ ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ପିଇବା
ସକାଶେ ଦେବ ।

ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗୀର ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ରେ ଯତଃସ୍ତୋକ କାସ ସହୃତ ରକ୍ତ
ପତ୍ରୁଷ୍ଟଲେ ଯକ୍ଷ୍ମାପିତ୍ତ ରସ ଦୁଇ ତୋଳା କିଷ୍କତ୍ ମହୁ ସହୃତ ସେବନ
କରାଇଲେ ଉପଶମ ହୁଏ ।

ମରତ ଦୁଇତୋଳା, ପିପଳ ଦୁଇ ତୋଳା, ଡାଳିୟ ଝଳର
ଗୌପା ଅଠ ତୋଳା, ଗୁଡ଼ ଖୋଳ ତୋଳା ଏବଂ ଯବକ୍ଷାର ଏକ
ତୋଳା ଏସବୁ ମୋଦକ କରି ଏକ ସିଞ୍ଚକ ଓଜନର ମାତ୍ରା କିଛି ଦିନ
ସେବନ କଲେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଅସାଧ୍ୟ କାସ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଅଙ୍କୁର ଚୂର୍ଣ୍ଣର ସ୍ଥଳର ଚୂର୍ଣ୍ଣ, ବାସଙ୍ଗ ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ସାତ ଥର
ଭ୍ରବନା ଦେଇ ଏହା ୧ ତୋଳା ପରମାଣ (ଓଜନ) ମଧୁ ସହିତ ଲେହନ
କଲେ ରକ୍ତୋଦ୍ଗାରଣ କ୍ଷୟ ଯୁକ୍ତ ସର୍ବବଧ କାସ ରୋଗ ଧ୍ଵଂସ ହୁଏ ।
ପ୍ରତିଦିନ ଦୁଇଥର ହସାବରେ ଏକ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବନ କରିବ ।

ଶୁଣ୍ଠି ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୁକ୍ତ ପକ୍ଵ ଶୁଗ ଦୁର୍ଘ ପାନକଲେ ହିକ୍କା ନଷ୍ଟ
ହୁଏ । ହରିଡ଼ା, ଶୁଣ୍ଠି ବାଟି ଉଷ୍ଣଜଳସହ ସେବନ କଲେ ହିକ୍କା
ଶ୍ଵାସ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ପିପଳୀ, ଅଳା ଓ ଶୁଣ୍ଠି ଏସବୁର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ମଧୁ ଓ ଚିନି ସହିତ
ବାରମ୍ବାର ଲେହନ କଲେ ହିକ୍କା ଓ ଶ୍ଵାସ ପ୍ରଶମିତ ହୁଏ ।

ପୁରତନ ଗୁଡ଼, ସର୍ପିଷ (ସୋରଷ) ତୈଳ ସମଭାଗରେ ମିଶାଇ
ତିନି ସପ୍ତାହ ଲେହନ କଲେ ଶ୍ଵାସ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ସହିତ ଅଦା ଭସ୍ମଣ କରିବ । ଏହା ରୁଚି
ଜନକ ଓ ଅଗ୍ନି ଦୀପ୍ତି କାରକ ।

ଧନିଆର କ୍ଵାଥ ଚିନି ସହିତ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ପାନ କଲେ କୃଷ୍ଣା
ଓ ଦାହ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଦୁରଲଭାର କ୍ଵାଥରେ କିଛିତ ଘୃତ ମିଶାଇବା ଅଳା ରସସହ
ଘୃତ ମିଶାଇ ପାନ କରାଇଲେ ଭ୍ରମ ରୋଗ ଦୂର ହୁଏ ।

ଶତମୂଳିର ରସ ଦୁଇ ତୋଳା, ମିଶ୍ରି ଚୂରି ଅଣା (ଓଜନ)
ଏକତ୍ର କରି ପ୍ରତ୍ୟହ ତିନିଥର ଭରି କିଛି ଦିନ ସେବନ କଲେ ଉନ୍ମାଦ
ରୋଗୀ ସୁସ୍ଥତା ଲଭି କରେ ।

ଶ୍ଵେତ ଅପରାଜିତା ଓ ମଞ୍ଜିଷ୍ଠା ଛଗ ଦୁଗ୍ଧରେ ଯେଷଣ କରି
ନେତ୍ରରେ ଅଞ୍ଜନ ଦେଲେ ଉନ୍ନାଦ ରୋଗୀର ଉପକାର ହୁଏ ।

ଶତମୂଳ ରସ ଦୁଗ୍ଧ ସହଜ କନ୍ୟା ଗ୍ରାହୀଣୀଗର ରସ, ମଧୁ
ସହଜ ସେବନ କଲେ ସର୍ବ ପ୍ରକାର ଅପସ୍ମାର ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ବଚ ରୂର୍ହ ମଧୁ ସହଜ ଭୃଷଣ କଲ୍ଲ ପରେ ଦୁଗ୍ଧଧାନ ଭୋଜନ
କଲେ ବହୁକାଳୋପନ୍ନ ଘୋରତର ଅପସ୍ମାର ରୋଗ ଭଲ ହେବା
ସୁନିଶ୍ଚିତ ।

ଲମ୍ବପତ୍ର ଓ ଶିମୁଳ ପତ୍ର କ୍ୱାଥ ପ୍ରାତଃକାଳରେ କିଷ୍ଠତ୍ ମଧୁ
ସହଜ ପାନ କଲେ ବାତ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ବେଲପତ୍ର ରସ ଏକ ତୋଳା, ଅଦାରସ ଏକ ତୋଳା, ସେକବ
ଲବଣ ସିଞ୍ଚି ତୁଳ ଏକତ୍ର ପ୍ରାତଃ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ କିଛି ଦିନ
ସେବନ କଲେ ସର୍ବବଧି ବାତ ରୋଗ ଧ୍ୱଂସ ହୁଏ ।

କଟାମାଂସୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ, ରୂମିକୁଷ୍ମାଣ୍ଡ ଚୂର୍ଣ୍ଣ, ସମଭାଗରେ ଦୁଇ ଅଣା
(ଓଜନ) ଦୁଗ୍ଧ ଏକ ଛଟାକି ଓ ମିଶ୍ରି ସିଞ୍ଚି (ଓଜନ) ଏହି ପର-
ମାଣରେ ମିଶାଇ (ପ୍ରତିଦିନ) ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ସେବନ କଲେ ପକ୍ଷାଘାତ
ରୋଗୀ ସକଳ ହୁଏ ।

ଦେବଦାରୁ ଓ ଶୁଣ୍ଠି ସମ ଭାଗରେ ଯେଷଣ କରି ଉଷ୍ଣ ଜଳସହ
ପାନ କଲେ ହୃଦ୍‌ଗତ ବାତ ବେଦନା ନଷ୍ଟହୁଏ ।

ହରିଦ୍ରା ଓ ଗୁଳୁଚିର କ୍ୱାଥ କିଷ୍ଠତ୍ ମଧୁସହଜ ସେବନ କଲେ
(କଫପ୍ରଧାନ) ବାତ ରକ୍ତ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଖୁଳୁଚି କ୍ୱାଥରେ ତିନି ରତି ଗୁଗୁଳ ପ୍ରସେଦ କରି ପାନ କଲେ
ବାତ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଯଷ୍ଠି ମଧୁ, ବେଣାମୂଳ, କୁରୁବଲି ଦୁଗ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ବାଟି ପ୍ରଲେପ
ଦେଲେ ଦାହ ଓ ବେଦନା ଯୁକ୍ତ ବାତ ରକ୍ତ ଉପଶମ ହୁଏ ।

ହରିତକା, ବାସାଡ଼ା, ଅଁଳା, ପିପିଲୀ, ମୁଥା, କଟୁକା ଏସବୁ
ଚର୍ଣ୍ଣ କରି ସମଭାଗରେ ଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବକ ଗୁରୁ ଅଣା (ଓଜନ) ହସାବରେ
ମଧୁ ସହଚ୍ଚ ଲେହନ କଲେ ଉରୁସ୍ତମ୍ଭ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ହରିଡ଼ା ଏକ ଅଣା (ଓଜନ) ଶୁଣି ଚର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଅଣା (ଓଜନ)
ଗୁଡ଼ୁଚି କ୍ୱାଥରେ ପ୍ରସେପ କରି ପାନ କଲେ ଅମବାତ ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଶୁଣି ଓ ଗୁଡ଼ୁଚି କ୍ୱାଥରେ ପିପିଲୀ ଚର୍ଣ୍ଣ କିହ୍ନୁ ମିଶାଇ ପାନ
କଲେ ଅମବାତ ଓ କଟୀ ଶୂଳ ଶୀଘ୍ର ନାଶ ହୁଏ । ବ୍ରାହ୍ମୀଶାଗକୁ
ଦିଅରେ ଭଜି ଖାଇଲେ ଅମବାତ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଦେବଦାରୁ, ବଚ, କୃତ୍ତି, ହଙ୍ଗୁ ଓ ସୈନ୍ଧବ ଏହି ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ
କାଞ୍ଚି ଦ୍ୱାରା ପେଟଣ କରି ଇଷଦୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ପେଟରେ ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ
ଶୂଳ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଅଁଳା ରସ ଏକ ତୋଳା, ଭୂମିକୁଶୁମ୍ଭ ରସ ଏକ ତୋଳା ଏବଂ
ଚିନି ସିତ୍ତିକି ଓଜନ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟହ ପ୍ରାତଃକାଳରେ କିଛି ଦିନ ସେବନ
କଲେ ଶୂଳ ରୋଗ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଘୃତକୃମାସ ରସ ଅର୍ଦ୍ଧ ତୋଳା କିହ୍ନୁ ଘୃତ ସହଯୋଗରେ
ଭସିଣ କଲେ ଶୂଳ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ମରିଚ, ପିପିଲୀ, ଶୁଣି, ହରିତକା, ସୈନ୍ଧବ ଏ ସବୁର ଚର୍ଣ୍ଣ
ସମ ଭାଗରେ ପ୍ରାତଃ ଓ ରାତ୍ରେ ଦୁଇ ଅଣା (ଓଜନ) ପରିମାଣ ଭଷ୍ଟ
ଜଳ ସହଚ୍ଚ ସେବନ କଲେ ଶୂଳ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଦୁଇ ତୋଳା ଅଁଳା ରସ, ଏକ ଅଣା ଓଜନ ମରିଚ ଚର୍ଣ୍ଣ ସହ-
ଯୋଗରେ ପାନ କଲେ ରକ୍ତ ଶୂଳ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଅଙ୍କୁର ବୃକ୍ଷ ଛାଲର ଚର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଅଣା (ଓଜନ) ପ୍ରାତଃ ଓ
ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କିହ୍ନୁ ଦୁଗ୍ଧ ସହଚ୍ଚ ସେବନ କଲେ ହୃଦ୍‌ରୋଗ ରକ୍ତ ଓ
ଜାଣ୍ଡି ଜ୍ୱର ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଭଣ୍ଡୁ ଭଣ୍ଡୁ ଦୁର୍ବ ସହୃଦ ଇଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ ମିଳିତ କରି ଇଚ୍ଛାନ୍ତୁପ
ପାନ କଲେ ସର୍ବପ୍ରକାର ମୁକ୍ତିକୁ, ଶରୀର ଓ ବାତ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

କଣ୍ଠକାଶ ରସ ଦୁଇ ତୋଳା, ୫୨ ଟୋପା ମଦ୍ଧ ସହୃଦ ପାନ
କଲେ ମୁକ୍ତିକୁ, ରୋଗୀର ଉପକାର ହୁଏ ।

କୁଶ ମୂଳ, ବେଣା ମୂଳ ଜଳ ଦ୍ଵାରା କାଟି ତଳ ପେଟରେ
ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ ପ୍ରସାଦ ପରିସ୍କାର ହୋଇ ପ୍ରସାଦ ସରଳ ହୁଏ ଏବଂ
ଜ୍ଵାଳା ବନ୍ଦ ହୁଏ ।

ବୃମ୍ଭିକ୍ଷୁଗ୍ରା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ଅଣା (ଓଜନ) କିଷ୍କତ ଇନ୍ଦୁରସ ସହ
ପାନ କଲେ ଅଶ୍ମଶ୍ଵାତା ଉପଶମ ହୁଏ ।

ସଜନା ମୂଳ ଛଲିର କ୍ଵାଥ ଇଷ୍ଟଦୁଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ପାନ କଲେ
ଅଶ୍ମଶ୍ଵା ରୋଗ ବନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

କଞ୍ଚା ହଳଦି ରସ ଅର୍ଦ୍ଧ ଛଟାଙ୍କି, କିଷ୍କତ ମଦ୍ଧ ସହୃଦ ପ୍ରାତଃ ଓ
ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ ପାନ କଲେ ପ୍ରମେହ ପ୍ରଶମିତ ହୁଏ ।

ହରିତକୀ, ଆମଳକୀ ଓ ବାହାଡ଼ାର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସମଭାଗରେ ଏକ
ସିତ୍ତକି ମାତ୍ରାରେ ମଧୁ ସହୃଦ ଲେଖନ କଲେ ପ୍ରମେହ ପ୍ରଶମିତ
ହୁଏ ।

କଞ୍ଚା ହଳଦି ରସ ଦୁଇ ତୋଳା ଗୁଡ଼ ସହୃଦ ସେବନ କଲେ
ଉପକାର ହୁଏ ।

ଯକ୍ଷତି ମିଶ୍ର ବାଜ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଅଣା ମାତ୍ରାରେ ମଧୁ ସହୃଦ ତିନି
ଥର କରି ପ୍ରତ୍ୟହ ସେବନ କଲେ ବହୁମୂତ୍ର ପୀଡ଼ା ନଷ୍ଟହୁଏ ।

ଏକ ତୋଳା ଗୋସୁର ଏକ ଛଟାଙ୍କି ଜଳରେ ୨୩ ଘଣ୍ଟା ବତୁ-
ରଇ ତା ସହୃଦ କିଷ୍କତ ମିଶ୍ରି-ଚୂର୍ଣ୍ଣ ମିଶାଇ ପାନ କଲେ ପ୍ରସାଦର ଡାକ୍ତର
ଜ୍ଵାଳାଦି ସତ୍ତ୍ଵର ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଗୁରୁ ଅଣା (ଓଜନ) ହିଙ୍ଗୁ, ବିକଟୁ, କୁଡ଼, ଯବସାର, ସୈନ୍ଧବ-
ଲବଣ ସମଭାଗରେ ଏକଟ ମିଶାଇ ଦୁଇ ଅଣା (ଓଜନ) ମାତ୍ରାରେ

ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଟଣ୍ଡା, ଲେନ୍ୟୁ ରସ ସହ ସେବନ କଲେ ପ୍ଳୀହା ଓ ଶୂଳ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ପଟୋଳ ମୂଳ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ବାଟି ରସଦୁଷ୍ଟ କରି ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ ଯକୃତ ପ୍ଳୀହା ପ୍ରଶମିତ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଲ୍ଵଫଳର ରସକୁ ଛଣି ଅର୍ଦ୍ଧ ଛଟାକିରେ ଦୁଇ ଅଣା ଓଜନର ହିକଟୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ମିଶାଇ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେବନ କଲେ ଏକ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ହି ଦୋଷ ସମ୍ବଳୀୟ ଶୋଥ ଉପଶମ ହୋଇଯାଏ ।

ଶ୍ଵେତ କରଗର ମୂଳ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ପେଟଣ କରି ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ ଉପଦଂଶ ଶିତ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ ।

ଚିରଈତା, ବାସଙ୍ଗଛଲି, କଟୁକା, ପଟୋଳ ପତ୍ର, ହରିତକା, ଅମଳକା, ବାହାଡ଼ା, ରକ୍ତ ଚନ୍ଦନ ପ୍ରଭୃତିରେ ପାନ କଲେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

କଦଳୀର ଫାର ଓ ହରିଦ୍ରା ଜଳ ସହିତ ପେଟଣ କରି ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ଵେତ କୁଷ୍ଠ ଉପଶମ ହୁଏ ।

ଟାଙ୍ଗଣାଖର, କର୍ପୂର, ଘୃତ ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ନି ତାପରେ ମଲମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଲଗାଇଲେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ସବୁର ଉପଶମ ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ଥାଏ ।

ଶୁଖିଲା ଅଳା ଜଳ ସହିତ ସ୍ଵସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଘର୍ଷଣ କଲେ ଚମଦଳା ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶେଷ ଉପକାର ହୁଏ ।

ଅନନ୍ତ ମୂଳର କ୍ଵାଥ କିଛି ଦିନ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଚର୍ମଦଳା-କ୍ରାନ୍ତ ରୋଗୀ ପାନ କଲେ ରୋଗ ଉପଶମ ହୁଏ ।

କୃତ୍ତି, ବିଡ଼ଙ୍ଗ, ହଳଦି, ସୈନ୍ଧବ ଓ ସର୍ପସ ଏସବୁ କାଂକ ସହିତ ପେଟଣ କରି ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ ଦଦ୍ରୁ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ତୁଳସୀ ପତ୍ର ଓ ଲବଣ ଏକତ୍ର (ମର୍ଦ୍ଦନ) ପେଟି ତାର ଦୋର ଯାଦୁରେ ଲଗାଇଲେ ରୋଗ ଭଲ ହୁଏ ।

ଟାଙ୍ଗାଶାଳର କର୍ପୁର ଘୃତ ସହ ପାକ କରି ମଲମ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବ । ଉକ୍ତ ମଲମ ବ୍ୟବହାର କଲେ କୋଡ଼ି ଯାଦୁ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଲିମ୍ବପତ୍ର, ଲିମ୍ବଗଛ ମୂଳର ଛାଲ, ଲିମ୍ବ ଫୁଲ, ଲିମ୍ବ ଫଳ, ଲିମ୍ବ-
ଛାଲ ଏକତ୍ର ବାଟି ପ୍ରତ୍ୟହ ତ୍ରାତଃ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜଳସହ ଏକ ଅଣ
(ଓଜନ) ମିଶାଇ ପାନ କଲେ ଅଶାୟ ଗଳତ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟହୁଏ ।

କଥା ହଳଦି ରସ ଅର୍ବ ଛଟାକି କିଷ୍କତ୍ ଗୋମୂତ୍ର ସହ ପ୍ରତ୍ୟହ
ସେବନ କଲେ ସର୍ବବ୍ୟ କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଦୂର ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ହରିତକୀ, ଅମଳାକୀ, ବାହାଡ଼ା, ଲିମ୍ବଛାଲ, ବର, ଗୁଳୁଚି, ଦାବୁ-
ହଳଦି ଏସବୁର କ୍ୱାଥ ପ୍ରଭୃତିରେ ପାନ କଲେ ସର୍ବପ୍ରକାର କୁଷ୍ଠ ରୋଗ
ଉପଶମ ହୋଇଥାଏ ।

ପିପ୍ପଳୀ, ଚିନି ଓ ହରିଡ଼ା ସମପରିମାଣରେ ଗ୍ରହଣ କରି ତଦ୍ୱାରା
ମୋଦକ ଛଷ୍ଟିତ କରି ସେବନ କଲେ ଅମ୍ଳପିତ୍ତ ଓ ଅଗ୍ନିମାନ୍ଦ୍ୟ ନଷ୍ଟହୁଏ ।

ବାସଙ୍ଗ, ଗୁଳୁଚି ଓ କଣ୍ଟକାରୀ କ୍ୱାଥରେ ମଧୁ ପ୍ରସେପ କରି
ପାନ କଲେ ଅମ୍ଳପିତ୍ତ କାଶ, ଶ୍ୱାସ, ଜ୍ୱର ଓ ବାନ୍ତି ନିବାରତ ହୁଏ ।

ରସୁଣ, ଅଦା ଓ ସଜଳାର ରସ ଇଷଦୁଷ୍ଟ କରି କର୍ଣ୍ଣରେ ପକା-
ଇଲେ କର୍ଣ୍ଣ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ବରୁଣ ମୂଳର ରସ ଉଷ୍ଣ କରି କର୍ଣ୍ଣରେ ପକାଇଲେ କର୍ଣ୍ଣ ରୋଗ
ଉପଶମ ହୁଏ ।

କର୍ଣ୍ଣରେ ପୂଜ ହେଲେ, ଶୂଳ ଜାତ ହେଲେ ବା ଶଙ୍ଖ ଜାତ
ହେଲେ କିଷ୍କତ୍ ସୈନ୍ଦବ ସ୍ୱୟଂ ଛନ୍ନ ମୂତ୍ର ଅଳ୍ପ ଉଷ୍ଣ କରି କର୍ଣ୍ଣରେ
ପକାଇଲେ ବିଶେଷ ଉପକାର ହୁଏ ।

ମାଳତୀ ପତ୍ରର ରସ ମଧୁ ସ୍ୱୟଂ କରି ଅଳ୍ପ ଇଷ୍ଟାବସ୍ଥାରେ
କର୍ଣ୍ଣରେ ପକାଇଲେ କର୍ଣ୍ଣ ରୋଗ (କାନ ପାଚିବା) ନିବାରତ ହୁଏ ।

ସୁନାମୁଷ୍ଟ ଚର୍ମରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ, ବିଶେଷ ପରିମାଣରେ
କ୍ଳେଦ ବାହାର ଚର୍ମ ରୋଗ ଦୂରହୁଏ ହୋଇଥାଏ ।

ମଧୁ, ଶାମୁକା ଚୁଣି ଓ ଛେପ (ଥୁ ଥୁ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଛେପ
ମାହାରେ) ଏକତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦନ କରି ଚନ୍ଦ୍ରପତାରେ ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ, ଦୁଇ
ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ବଟମୂଳ, ଭୃଙ୍ଗରାଜ ମୂଳ ଓ ସୁପାରୀ ମୂଳ ଗ୍ରହ ସମୟରେ ସେବନ
କଲେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଦନ୍ତରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ରସୁଣ ଅଗ୍ନିରେ ଗରମ କରି ଦାନ୍ତରେ ଦିଶିଲେ ବିଶେଷ (ଦନ୍ତ-
ମାଞ୍ଜିରୀ) ଉପକାର ହୁଏ ।

ପୁରତନ ଶୁକ୍ର ଓ ଶୁଣ୍ଠି ଦ୍ଵାରା ନଷ୍ଟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଶିରଶିଲ୍ଲ
ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ମୃତୁକୁନ୍ଦ ଫୁଲ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ଯେପରି କରି ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ
ଶିରରୋଗ ନିବାରଣ ହୁଏ ।

ବିଡ଼ଙ୍ଗ ଓ କୃଷ୍ଣ ତିଳ ସମୟରେ ଯେପରି କରି ପ୍ରଲେପ ଦେଲେ
ଅଥବା ତଦ୍ଵାରା ନଷ୍ଟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଶିରରୋଗ ଦୂର ହୁଏ ।

ଚିନି ସ୍ଵୟଂ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ନାଶିକା ଦ୍ଵାରା ପାନ କଲେ, ଅଧକପାଳ
ବ୍ୟଥା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ନାଗକେଳ ଜଳ କିମ୍ବା ଶୀତଳ ଜଳ ଅଥବା ଘୃତ ନାଶିକା
ଦ୍ଵାରା ପାନ କଲେ ଅଧକପାଳ ପୀଡ଼ା ଦୂର ହୁଏ ।

ଯଷ୍ଠି ମଧୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ଚୋଳା, ଚିନି ଅର୍ଦ୍ଧ ଚୋଳା ଏକତ୍ର ବାଟି
(ଗୁଡ଼ଳ ଧୁଆ ଜଳରେ) ପ୍ରାତଃକାଳରେ ପାନ କଲେ ରକ୍ତ ପ୍ରଦର
ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

କୁଶ ମୂଳ ଗୁଡ଼ଳ ଧୁଆ ଜଳରେ ବାଟି ତିନି ଦିନ ପ୍ରାତଃକାଳରେ
ପାନ କଲେ ରକ୍ତପ୍ରଦର ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଟୋକ ଗୁଲ୍ଲର କ୍ଵାଥ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ପାନ କଲେ
ରକ୍ତ ପ୍ରଦର ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଦାରୁ ହଳଦି, ରସାଞ୍ଜନ, ଚରାବଳ, ବାସଙ୍ଗ, ମୁଥା, ବେଲଗୁଣ୍ଡା, ରକ୍ତଚନ୍ଦନ, ଅର୍ଗମୁଲ ଏସବୁର କ୍ୱାଥରେ ମଧୁ ପ୍ରସେପ କରି ପାନ କଲେ ବେଦନାୟୁକ୍ତ ଶ୍ୱେତ ଓ ରକ୍ତ ପ୍ରଦର ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଦୁଇ ଚୋଳା ପରମାଣ ଦୁବାର ରସ ସହଜ ତନି ଗୁରି ରତ ରସାଞ୍ଜନ ଓ ଆଠ ଦଣ ଚୋପା ମଧୁ ମିଶାଇ ପାନ କଲେ ପ୍ରବଳ ରକ୍ତ-ସ୍ରାବ ତତ୍ତ୍ୱଶୀତ୍ ନିବାରିତ ହୁଏ ।

ଶାମୁକା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗବ୍ୟଘୃତ ଏକତ୍ର ବାଟିବାରେ ଯେଉଁ ମଳମ ହୁଏ, ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ସକଳ ଘା ନିଶ୍ଚୟ ଅରୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଗବ୍ୟ ଘୃତରେ ଲିମ୍ବପତ୍ର ଭାଜି, ସେହୁତେଲ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଘା ସ୍ୱଚ୍ଛ ଶୁଖିଯାଏ ।

ଅଶ୍ୱଗନ୍ଧା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ଅଣା (ଓଜନ) ମାତ୍ରରେ ଦୁଗଧ ଓ ମିଶ୍ରି ସହଜ ପ୍ରାତଃ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଏକ ପସ କାଳ ସେବନ କଲେ କୃମି ବ୍ୟକ୍ତିର ଶରୀର ପୁଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଢରଡ଼ା ଦୁଇ ଛଟାକି ହସାବରେ ପ୍ରତିଦିନ (ବର୍ଷା କାଳରେ) ସୌନ୍ଦବ ସହଜ, (ଶରତ୍ କାଳରେ) ଚିନି ସହଜ, (ହେମନ୍ତ କାଳରେ) ଶୁଣ୍ଠି ସହଜ, (ଶୀତ କାଳରେ) ପିଠଳା ସହଜ, (ସେନ୍ତୁ କାଳରେ) ମହୁ ସହଜ ଏବଂ (ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ) ଗୁଡ଼ ସହଜ ସେବନ କଲେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାଧି ଦୂର ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସକଳ ନିର୍ମଳ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ନାମ ହରିତକା ରସାୟନ ବା ଚତୁର୍ଦ୍ଧାରିତକା ।

ଭୂମି କୁସ୍ମାଣ୍ଡ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି କୃଷ୍ଣାଣ୍ଡ ରସରେ ଭାବନା ଦେଇ (ବୋଦି ପକ୍ୱ କରିବା) ଏକ ସିଉକି (ଓଜନ) ମାତ୍ରା ମହୁ ସହଜ ଲେହନ କରି ଦୁଗଧ ପାନ କରିବ । ଏଥି ଦ୍ୱାରା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଶୁଦ୍ଧ ସକଳ ହୁଏ ।

ଛଗର କୋଷ ଜଳରେ ସିଦ୍ଧ କରି ତପ୍ତରେ ଘେଅରେ ଭଜି
ଥଳୁ ପରିମିତ ସୈନ୍ଦବ ଲବଣ ଓ ପିପ୍ପଳୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସହ ପ୍ରତ୍ୟହ ଭଜଣ
(କିଛି ଦିନ) କଲେ ଅତ୍ୟଧିକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପରିଚ୍ଛେଦନାରେ ଶକ୍ତି ଜନ୍ମିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବଳବାନ୍ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ।

ଶିମୁଳୀ ବୃକ୍ଷର ମୂଳର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ତାଳମୂଳ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ସମପରି-
ମାଣ ଚୂରି ଅଣା (ଓଜନ) ପରିମାଣ ଦୁଗ୍ଧ ଓ ମିଶ୍ରି ସହଜ-ସେବନରେ
ଶୁକ୍ରତାରଙ୍ଗ ବଦୂରତ ହୁଏ । ଏହା ବଳ ବାନ୍ଧି ଓ ଶୁକ୍ର ବର୍ଦ୍ଧକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଗଞ୍ଜାମର ଅନ୍ୟତମ ସୁଲେଖକ, ବିବିଧ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଣେତା, ବଡ଼-
 ଖେମଣ୍ଡ “ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କମିଟି”ର ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟର, ରଜସଭା ପଣ୍ଡିତ,
 “ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟକୁଞ୍ଜ”ର ସମ୍ପାଦକ ବାବୁ ରାମସେନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ପ୍ରଣୀତ
 ନାମୁଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହି (ବରପୁରୁ (ଗ) ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟ
 ଷ୍ଟୋରମ୍, ଗଞ୍ଜାମ ଷ୍ଟୋରସ୍, ହନୁମାନ ପୁସ୍ତକାଳୟ, କଟକ ମୁକୁର ପ୍ରେସ)
 ନାମୁ ଠିକଣାରେ ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ଗଚ୍ଛିତ ଅଛି । *ଚିହ୍ନିତ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ
 ମାଧ୍ରାଜ ଟେକ୍ସଟ୍ ବୁକ୍ କମିଟି ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସ୍ବରୂପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।
 ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ କମିଶନ ଦିଆଯାଏ ।

ପୋଃ ଦଗପଡ଼ଣ୍ଡି
 ଜଃ ଗଞ୍ଜାମ

ଶ୍ରୀ ନାବଯୁଗ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
 ମାନ୍ଦଜର, ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କମିଟି

ଆବର୍ଗନାସ (ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ) ଟ ୦ ।	ସରଳପଣକଥା ଶିକ୍ଷା ଟ ୦ ୧୧
* ଛନ୍ଦବନ୍ଧୁ (୨ୟ ସଂ) ଟ ୦ ୯	କେଶବ କୋଇଲି ଟ ୦ ୧୩
* ଶିଶୁସଖା (,,) ଟ ୦ /	ଗୋପୀ-ଭୂଷା ଟ ୦ ୧୧
* ପିଲାଙ୍କ ନବକଥା ଟ ୦ / ୭	ରାସ-କ୍ଷୀଡ଼ା ଟ ୦ / ୭
* ବାଳିକାବିଚାରଦ ଟ ୦ /	ଗୁଣସାଗର ଟ ୦ ୯୯
* ସରଳ ପଣକଥା ଶିକ୍ଷା ଟ ୦ ୧୧	ବିଲଙ୍କାସମାୟୁଗ ଟ ୦ ୧୯
ଅଳ୍ପପୂର୍ଣ୍ଣା ଟ ୦ ୯ ୭	ଦଶମ (ଗୋପ) ଟ ୦ ୧
ପାପିଷ୍ଠା ଟ ୦ ୯ ୭	କାର୍ତ୍ତିକ-ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଟ ୦ ୧
ମଧୁର ମିଳନ ଟ ୦ ୯	୮କବି ଭଞ୍ଜ, ଦାନକୃଷ୍ଣ ଦାସ, ଯଦୁମଣି, ଜଗନ୍ନାଥଦାସ, ରାଧା- ନାଥ, ମଧୁସୂଦନ, ସେନାପତି, ମେହେର ପ୍ରଭୃତି ମନୋରାଜିକ ପୁସ୍ତକ, ରାମାୟଣ ମହାଭାରତାଦି ପୁରାଣ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ଅଛି ।
ସଙ୍ଗୀତ ବସ୍ତ୍ରା ଟ ୦ / ୭	
ନବସଙ୍ଗୀତ ଟ ୦ /	
ସଙ୍ଗୀତଲତା ଟ ୦ ୧ ୭	
ବିଧବା କୋଇଲି (୨ୟ ସଂ) ଟ ୦ ୧୩	
ସୀତାବନବାସ ,, ଟ ୦ ୧୭	
ପଦ୍ମ-ପେଟିକା ଟ ୦ ୯	